

31
ሀበሐክ

ሀማ ተማ

703-553-0567

Adieu

ပဝါန

(ပုဂ္ဂိုလ် ဝိသုဒ္ဓိ)

ပထမ နှစ်

ይህች የግጥም ስብስብ በመታሰቢያነት
ለእናቴ ለወ/ሮ እታፈራሁ ኃ/ማርያም
ተሰጥታለች

በ 1992 ዓ/ም (1999) ታተመ
ያለደራሲው ፍቃድ ማባዛት የተከለከለ ነው።

የኢትዮጵያ ደራሲያን ነጻ ማህበር

P.O. BOX 2465

WINNIPEG, MANITOBA

R3C 3R5 CANADA.

ከፍል አንድ

ከራስ ጋር ጨዋታ

ሁሉ ተቀይሮ

ገና ለንወለድ

ገና ጩጩ ሳለን

ያኔ በዚያን ጊዜ ለእኛ የተነገረን

መስረት መግደል ኃጢአት

ከእግዚር የሚያጣላ

ዛሬ ግን መልዕክቱ ሁሉም ተቀይሮ

ግደለው ቅበረው

ዝረፍ አስለቅሰው

በዝብዝ አሰቃየው

የሚል ምክር ገኘ

ያደግንበት ሂደት በውክንብር ተኖ

ከሀገር በላይ ነፋስ ሲባል የነበረው

ዛሬ ተቀይሮ

ከሀደት-ዘውድ በራስ ላይ

ሁሉን መካድ ነግሶ

ያ የተነገረን ተጨራምቶ ወድቆ

ሀገር-ወገን ማለት መሳለቂያ ሆኖ

የዜጋ ማንነት ሰብዕና ሕይወት

ሆኖ ከሀደት-ወርደት

ሞቶ አለና ማለት ተጨማሪ ነጭ

መበርከት መሰንበት ብልጥነት ተብሎ

ወግ-ታሪክ ተዋርዶ
 ውርደት ካባ ሆኖ
 በኩራት ተለብሶ
 'ምታኮራን ሀገር ጩኸቷ ተረስቶ
 ሰውነኝ በሚል ተባይ ታሪኳ ተበልቶ
 ዳንኪራ ሬሳ ላይ
 ሀገር ሁሉ ራቁት ተኚ በአደባባይ
 ድሪቶ ውድ ሆኖ
 ሁሉ ተደርቶ
 ማንነት ራሱ የዘመናት ታሪክ
 ተቀዶ ተጥሎ-መሳለቂያ ሆኖ
 ያደገንበት ታሪክ ያ የተነገረን
 ያ ያኮራን ታሪክ ባህል ወግ የሆነን
 በመናኛ ሰዎች ሁሉ ተቀይሮ
 መግደል መቅበር ወንጀል
 የሚያስከብር ሆኖ
 ይኸም ያም ተከዶ
 ከህደት ውርደት ነግሶ
 ሁሉ ተቀይሮ
 ያ ኢትዮጵያዊነት
 በመናኛ ሰዎች በእብሪት ተሰርዞ
 ሁሉም ተቀይሮ
 ዛሬም ለአረመኔ በባርነት አድሮ
 በጠራራ ጸሐይ ምድራችን ጫልሞ
 ሁሉ ተቀይሮ።

ግዴታ

በእያንዳንዱ ደጃፍ አበባው ረገፍ
 ራሳው ተሰጥቶ
 ከእያንዳንዱ ደጃፍ ጎመን ዱባ ጠፍቶ
 የሕጻን ጭንቅላት ታጭዶ ተከምሮ
 የእናት እንባ እንዳይፈስ ተከልክሎ ኖሮ

በልቧ ውስጥ ፈሶ
 የበቀል ቁልቁልን አንጀቷ አብቅሎ
 ሁሉ ቤት የለቅሶ
 ሁሉ ቤትም ጋይቶ
 የብዙሀኑም ዓይን በሀዘን ብዛት ጠፍቶ
 የከላሺን ጥይት መጀሌን አስንቆ
 ሁሉን አሸመድምዶ
 በእያንዳንዱ ደጃፍ ሬሳው ተሰጥቶ
 የሀገሪቷ ተስፋ በያለበት ደቆ
 የለጋ ትውልድ ደም ነጋ-ጠባ ሳይል
 ባገር ሁሉ ፈሶ
 የወርቅ ዜጋ ሕልም ጭንቀት-ቅዠት ሆኖ
 የሕዝብ ደም ፈሶ
 ላባደሩ ደምቶ
 አርሶአደሩ ደምቶ
 ወጣት-ሽማግሌው
 ምሁር ያልተማረው
 ሁሉም ደምቶ ሞቶ
 በሕዝብ ሬሳ ላይ ሥልጣን ተገንብቶ
 የሚያረዳ ጠፍቶ ሁሉም ተረጂ ሆኖ
 መለመን ፋይዳ ቢስ ሁሉ ለማኝ ሆኖ
 ወርቅ ትውልድ ታግሎ
 ታግሎ ደምቶ ሞቶ
 ባፈፈሰሰውም ደም ባንዲራችን ቀልቶ
 ትዝታችን ሁሉ በየተራ ደምቶ
 እንባችን ራሱ ሲፈስ ሁሉ ቀልቶ
 በሀዘን ብዛትም ልብ ያልነውም ተኖ
 ማዘን ርህራሄ ማዘኛውም ጠፍቶ
 ያ የፈሰሰው ደም በቀልን አምርቶ
 ለመበቀል ጊዜ ጊዜ ራሱ ጠፍቶ
 እንደገና መድማት
 የሬሳ ምርት ማየት
 ልጣ ጣጣ ሆኖ
 ቀሪው ትውልድ ሸሸቶ
 ቀሪው ትውልድ ታግሎ

ዛሬም እንደትላንት ሀጻን ሳይቀር ደምቶ
በዱር በገደሉ ተኳሽ ሟቹ በዝቶ
በሕዝብ ሬሳ ሳይ ሥልጣን ተመስርቶ
ታሪክ የምንለው የግፍ ስርዓት ገድሎ
ቀጣይ ምጽት ሆኖ
ታሪክ በደም ቀልቶ
ያለጋ ትውልድም ለሁሉም የደማው
ከሥጋ ተላቆ አጥንቱ የቀረው
በተራ ከጉደንድ ተቆፍሮ ወጥቶ
ለንግድ-ፖሊቲካ ከግልጋሉት ውሎ
ገዳይ ዳኛ ሆኖ በሟቹ ሳይ ሲያሾፍ
ባንዲራ ከጭቃ የሀገር ክብር ሲረገፍ
አበባው ሳያብብ ወዲያውን ሲቀጠፍ
በሀገር ሙሉ ሬሳ
ዋይዋይታው ሲበዛ ሥቃይ ሲትረፈረፍ
የሰው ልጅ ግዴታ
የሰው ልጅ ሰውነት
ከእንስሳ መለየት
ግመጽ እምቢኝ ግለት።

በራሴ

ጭው ባለበት በረሐ
በለየለት ምድረበጻ
በሽምብራ ዝፍ ጥላ ስር ተቀምጦ
የሚያዋዋኝ ላገኝ ሰጠብቅ
መሽቶ ነጋ ወር አለፈ
ዓመት ቆጠርኩ ተስፋ ቆረጥኩ
ከእኔው ጋር ንትርክ
እንደገና ጀመርኩ።

ነገ

ለዘመናት ጥሪ ግራ
የደም ዋጋ ከፍቶ
ነገን በእጄ ሳስገባ
ትላንት ሆነብኝ
ከዛሬም ከፍቶ ገኝ አለብኝ።
ትላንት ዛሬ ነገ
እኔው ራሴ ነኝ
ሲልም ቀለደብኝ።
ትላንት ነገ ሆኖ
ዛሬን አደባይቶ
አልፎ አሾፈብኝ።

የቁም ሞት

በድን ሆኜ ሬሳ
ምን ቢረገጡት የማይነቃ
የማልነሳ
መብቴ የማልል ሀገራ
የማልል ክብራ
ሆኜ በድን ሬሳ ሆኜ
የሞቀኝ መቃብራ
ሕይወት አለኝ ብዬ ተንሰፈሰፍኩ
የኖርኩኝ መስሎኝ ተፍረከረኩ
ሰንሰለቴን ዕድሜ ልክ ጎተትኩ
ሙት መሆኔን መች አወቅኩ።

ቅዠት

በጨለመ ዋሻ ገብቼ
በዝንጀሮ ሽንት በከረፋ
ጥቅጥቅ ካለ ጫካ ገብቼ
በፋኖ ደም በቀላ
ከሰማይ ጸሐይ ተጋርጄ
ድንገት ብርሀን ታየኝ ወገን ብሎ
ተገለጠልኝ የከረመው ምስጢር ሆኖ
ዓይኔን ጨፍኜ ሁሉ ታየኝ
እንጉል ሕልሜ እውነት መሰለኝ።

✓ መቼ ሰርቶ?

ሰባት ቀን ቢሰራ
ለዘመናት አርፏል
ፈጠርኩ ካለ ጳላ
ዘለዓለም ተኝቷል
የእገባ ጎርፍ ብንሰድም
የማይነቃ ሆኗል
የማይሰማ ሆኗል።
እግዜር መቼ ሰርቶ
መቼ ጥሮ ግሮ
እኛን ስሩ ይላል
እኛን ልቶ ይላል?

ነፍሴ

ሽፍቶች በመንገድ ከትረውኝ
ከገንዘብ ከነፍሱህ ብለው ቢያስፈራሩኝ
ነፍሴን ሰጠኋቸው
ገንዘብ ነፍሴ እንደሆነ ማን በነገራቸው።
እለገንዘብ ሕይወት
ከቶም እንደሌለኝ

ማንስ ባዋያቸው።
ገንዘቤን አድኜ
ነፍሴን ሰጠኋቸው
የሞተን ቢወስዱ ምኑ ሊጠቅማቸው?

ለመኖር

ሕይወትን ለመኖር
መኖርን ለመኖር
ሞትን መድፈር ያሻል
ሞትን ሚጋፈጥ ሰው
ሕይወቱን ይወዳል
ገዳይን ይጠላል።
የሕይወት ትርጉሙ
ሞትን መፍራት ሳይሆን
ደፍሮ ወግድ ማለት
መሆኑንም አውቋል።
ሞትን የፈራ ሰው በቁሙ ይሞታል።

እግዜር አፈረብን

በመከራ ሐሩር
በሥቃይ ዶፍ ሕይወት
መቃብሩ ሞቆን
ኑሮ ብለን ችለን
በሀዘን እሮሮ ሰርገኛን አጅቦን

ቀብርን በእልልታ ጧት ማታ አድምቀን
 በእንባ ፈገግታና በምጽት ግልፍጫ
 ሰቀቅ ደስታን ተክተን
 የመቃብር ኑርን ጸሐይ ዓለም ብለን
 የባሰን አታምጣ ከምላስ ለጥፈን
 በኮሽታ ባነን
 ለኩታራ ሰግደን
 ስንቆረጥ ሰቀን
 ሲጭኑንም ችለን
 በለሆላስ ብቻ እየተነጋገርን
 ራስ ቀናን ትተን
 ሁሌም ራስ ደፍተን
 መቃወምን ትተን
 ተቃውሞን ተቃውመን
 እምቢኝን ረስተን
 ለእምቢኝ እምቢ ብለን
 ሁሌም አጨብጭብን
 ይሁን እሺ ብለን
 ንሽ እሰየው ብለን
 በውስጥ አረን በግነን
 ለከሀዲ መንጋ ሀገር አስረክበን
 የማይቻለውን በዝምታ ችለን
 ፍጹም ትዕግስተኛ ኢየብን አስንቀን
 በቁማችን ሞተን
 የባሰን አታምጣ ከምላስ ለጥፈን
 ይህም ጥፋት ሆኖ
 መፃት ጨመረብን አምላክ ተቆጥቶ
 ስለፈጠረንም በሀፍረት ተውጦ።

ፍርሐት

የጎረቤቴ ቤት በሩ ሲሰበር
 ተኩሱ ሲያደነቁር
 ኡኡታ በርክቶ
 ምድር ቀውጧ ስትሆን
 አልሰማሁም ብዬ
 አልታየሁም ብዬ
 አላየሁም ከቶ
 የለሁምም ብዬ
 እንስ እንስ ብዬ
 ድምጹንም አጥፍቼ
 እንቅልፍ አልባ ተኛሁ
 የጎረቤቴን ሞት ልሞት ስለፈራሁ
 በራሴው ራሴን በፍርሀቴ ሰዋሁ።

ያኔ

የክራር ጅማት ሲገተር
 ቃና ፍለጋ ሲሸከረከር
 ንብ አበባን ልትስም
 የሚጥማትን ነቅታ ልትቀስም
 ጸሐይ ለመውጣት ጉዞ ስትጀምር
 ጨለማ ጠፍቶ ብርሀን ሲፎክር
 የኮከብ ድምቀት ለሰብዓስገል ሆኖ ምልክት
 የሰው ሕሊና መጻፈን ትቶ መታፈን ቀርቶ
 አቅዋም ሲወስን
 የልብ ትርታ ከስጋት ሳይሆን
 ለደስታ ብዛት ፍቅርን ሲተምን
 ሕዝብ የፈለገው ለዘመናትም የተጠበቀው
 ሲከሰት ዛሬ እውነታ ሆኖ

ሲከሰት ዛሬ እውነታ ሆኖ
 ሳትም ከልብ ሲሳቅ ዋይዋይታ ተቀብሮ
 ሞት ራሱ ሞቶ
 ለሕይወት ጥፋጭነት ክራሩ ሲወጠር
 ሲቃኝ ሲነካካ
 ጣዕመ ዜማው ቃናው ልብን እያረካ
 ሲፈስ የደስታ እንባ
 ሀዘን ሞቶ አብቅቶ በሀኪት ሲቀበር
 ሞት ራሱ ሞቶ ውርደትም ተዋርዶ
 የሰው ሰውነቱ በሕይወት ሲከበር
 ደስታ ያኔ ነበር።

መግጠም ከባድ

ግጥም መግጣጠም
 አጣጥሞ መግጠም
 ከልብሽ ሊል ከጃዩን
 ደግፎ አጠናክሮ
 እንደገና መግጠም
 ቃልን ከቃል ገጥሞ
 ቅንጅትን ሰጥቶ
 ስንኝ መግጣጠም
 ለዛ ውበት ሰጥቶ
 እንደገና መግጠም
 ሁሉን እንድ አድርጎ
 ስልት ሰጥቶ ገጥሞ
 ቢት መምታት መገንባት
 ቀላል መሰሉኝ ከርሞ
 ወረቀት ጨርሼ
 ለፍቼ ደክሜ
 ገጠም ብለውማ

ብለው ግጠምልኝ
 ቃል ሁሉ በፊናው
 እኔ ራሴ ብሎ
 መግጣጠም ጠልቶ
 መካለልን መርጦ
 ብትንትን አለብኝ።

ጦርነት

ከመንገዱ ዳር ከጥርጊያው
 አይፋ መኪና በሚያልፍበት በአገራው
 ሀጻኒቷ ቆመች እጆችዋን ዘርግታ
 ከደረቁ ራሽን ቢጥሉልኝ ብላ
 ሳቁ ተሳለቁ እንዱ አንጣጠረ
 ተኩሰህ እንዳትሰት አደራ ተባለ
 ተኩሶም አልሳተ ልጅቷ ወደቀች
 የወቲን ጭብጨባ ሳትሰማው ቀረች
 አይፋ ሙሉ ወቲ ገድሎ ጥሎ ሲሄድ
 እሷ ብቻ ቀረች።

አባይ ማሞ ቂሎ

አባይ ማሞ ቂሎ የመጨረሻ ጅል
 የራሱን አስርቦ ሌላውን ያጠግባል
 የራሱን አድርቆ ሌላውን ያለማል
 ራሱን ሰርስሮ ሰርስሮ ሽርሽሮ
 ሌላን ይገነባል።
 አባይ ማሞ ቂሎ የጅል መጨረሻ
 ዓይነታ መለያ የዘንድሮ ሀበሻ።

ጊዜ (ለቀድሞዎቹ)

የሰከንድ እመርታ
 የደቂቃ ሩጫ
 የሰዓትን ግልቢያ
 ዘለው የቀደሙ
 በሩጫ ያሸነፉ
 ጊዜን እጅ ከፍንጅ
 ይዘው ወደት ያሉ
 ጊዜን የሰሩበት
 በጊዜ የኖሩ
 ቀን ቆጠራ ትተው
 የቅምጥ ፍልሰሩ
 በጊዜ የሰሩ
 ጀብድን የፈጸሙ
 እያንዳንዱን ሰዓት በዓመት ያስቆጠሩ
 የጊዜን ሩጫ ተሽ ብለው ይዘው
 ጉዞን የቀየሱ
 ብዙ የተጓዙ
 በትንሽ ዕድሜያቸው ብዙ ዓመት የኖሩ
 ጊዜን የሰሩበት
 እንዳይሰራባቸው ጠጣር የሆኑበት
 ጌታ የሆኑበት
 ዛሬ እነሱ ጠፍተው
 ጊዜ ጌታ ሆኖ
 ጌታ ሆኖ ፈልፉ
 ትላንትን ይደግግል
 ዛሬንም ሰርዞ
 ነገንም አግዶ
 በሰው ደጫወታል
 ጊዜ ጌታ ሆኖ።

ግጥም ምንድነው?

የሰኬት አባዜ ቅንጅት ፍለጋ
 ውህደት-ሀብረት መሻት
 ሺ ምላስ አንድ ላንቃ
 ሺ ምላስ አንድ ቋንቋ
 የይሆናል ተስፋ
 ሁሉ ተዋህዶ
 ጠላትን ሲያጠቃ ከንዱን አቀናጅቶ
 ሀገር ሲገነባ
 ቃሉች ተሰካክተው
 ስንኝን ገንብተው
 ቃና ለዛ እግኝተው ስሜትን ሲነኩ
 ነፍስን ሲዳስሱ
 ለተተኮሱበት ደርሰው ግብ ሲመቱ
 ይህ ሁሉ ግጥም ነው
 የመግጠም እውነታ
 የግጥም ምስጢሩ
 መግጠም ነው መቸ ሌላ።

የሕሊና ጣጣ

በጸሐይ ጨረር ተጉገፎ
 በቀስተዳመና ወገብ ተጠመጥሜ
 በቅንድብ ጸጉር
 የእንባን ወንዝ ተሻግሪ
 የጡት ተራራን ወጥቼ
 ከልብ ደረሰኩ ከእምብርቱ
 ከነፍስ እምባ ከመሃሉ
 ድው ድው ሲል ቢሰማኝ
 ዳንስ እስክስታ ነሽጠኝ
 ቅብጠት ይዞኝ ሰቀናጣ
 የደም ኅርፍ ድንገት መጣ

ጠርጎም አወጣኝ ከመሀሉ
ከሰው አምባ

ሊደባልቀኝ ከአውሬ ጎራ።

የሳቅ ሞት

ድሮ በዚያን ጊዜ
ድንጋይ ዳቦ ሆኖ ባጠገበን ዘመን
ሰዎች የሚሰቁት ከልባቸው ሆኖ
መሳቅ መደሰቻም ነበር ሞልቶ ተርፎ።
ዛሬ ግን ሌላ ነው ዘመን ተለውጦ
ጊዜ ተበላሽቶ
የሰው ጥርስ ይገጣል
በሳቅ ይሳለቃል
ሁሉም ከእንገት በላይ
ልብም ጥቁር ዋሻ
ዓይን ሁሉ ጥቁርሻ
ዛሬ ዘመን አልፏል
ከልብ የሚሰቅ ሰው
ከጠፋ ቆይቷል
ሳቅ ራሱ ሞቷል።

ቢሆንልኝማ

ቢሆንልኝማ እንደወፍ በበረርኩ
እለምንም ድካም ከሰማይ በደረሰኩ
ቢሆንልኝማ ሳልሰራ ባመረትኩ
እዚህ እየሆንኩኝ ያን እዚያ በጸሐሰኩ
ቢሆንልኝማ የፈለግኩት ቢሆን
ምኞቴ ቢግላ ባይጫኝኝ ሀዘን
ባይወቅጠኝ መከራ
ቢሆንልኝማ

መሆን የሌለበት ከመሆን ርቆ
ሀዘን ደስታ ሳይሆን ሕይወት የሞት ትርጉም
ጦርነቱ ሰላም ሰቆቃም እፎይታ
ሁሉም ቦታ ይዞ መልኩ ሳይሸፈን
የሚሆነው ሆኖ
መሆን የሌለበት ከመሆን ርቆ
ቢሆንልኝማ የልቤ ተሟልቶ
መሆን የሚገባው ቢገኝ ሆንኩኝ ብሎ
ቢሆንልኝማ ማለት ሁሉ ቀርቶ።

ከራስ ጋር ጫዋታ

መራቱ በዓይኖችን እየተበላሳ
ቀና ማለት ፈርተን ለሕይወት ስንላሳ
ንብረት-መሬት ጭምር ከመብትም ባሻገር
በገሀድ ተነጥቆ ሰብዕኖችን ሳይቀር
ጠመንጃ ደግነው ሳይቆርጡ ሰልበውን
ሲቀጥፉ አብረን ዋሽተን
ሀቅን መግደል ለምደን
እንጸንሞት ተዋርደን በውርደት ግን ሞተን
አለና በማለት ሳንኖር እነሆ አለን።

()

ባለታሪክ ሆነን ከጥንት የሰለጠን
ባለአኩሪ ነጻነት ጀግና ሕዝብም ሳለን
ቱርክና ጣሊያንን ወራሪ አሳፍረን
ለአሜሪካ መስኮብ አልበገር ብለን
ለጥቁሮች እርዳታ ማርከሻ ነጭ ሆነን
በጽናት ባንድነት በአንድ ሀገር ቆይተን
ዛሬ በማለቂያው በሽታ ተጠናውቶን
ለፈረንጅ ለጣዖት መስገዱ ጀምሮን

ከተቀበረበት እትብታችን መጥቶ
ሉንዶን ዋሺንግተን ባዕድ ሀገር ገብቶ
ሥሩ የደረቀ ያበቃ ዛፍ ሆነን
ፈረንጅ ሲያሸፍነን ሲረገጠንም ችለን
እንዳንሞት ተዋርደን በውርደት ግን ሞተን
እለና በማለት ስንዋሽ ጊዜ አለፈን።

()

ሕይወቴ ሳገራ ማለት የጅል ሆኖ
የሀገር ቋንቋ ሳይሆን የባዕድ ተወዶ
እንድንቱ ሳይሆን ልዩነቱ ገኖ
ጀግና ለመቃብር ከህደት ለዘውድ ሆኖ
ራስ ቀና ቀርቶ አንገት ደፋ ደርቶ
የወገን ራሳን ጠቅጥቆ መራመድ
ከእውቀት ተፈርጆ
መጠቀም ማጋለጥ እንገል አባዜ
በራስ ሳይቀር መጥቶ
ሀገር እሪ ስትል ጆሮን የደፈነ
በልህ ሰው ተብሎ
እንዳንሞት ተዋርደን በውርደት ግን አልቀን
እለና እያልን በመኖር ሳይ ቀለድን።

||

የታሪክ ትዝታ የቀላ ሽብር ቅርስ
የጀግና ምላሌ የፈራ ልፍስፍስ
በውርደት መበርከት የሕላዌ ገላጭ
ተገንብሶ ደንፈ በእውር ዓይነት አፍጣጭ
ዘመን ግርምዚጥ እንድንት ግንጠላ
በራሳ ሳይ ዘፈን የገዳይ ቅስፍ
ሰንት ደም ፈሰሰ ሰንት ሰው አለቀ
ቆሞ መሄድ ቀርቶ ሰንቱ ተንፏቀቀ
እንዳይሞት ተዋርዶ በውርደት ግን ሞቶ
እለና ይለናል መኖር ራሱ ጠፍቶ።

()

ሰው መሆን ሰልችቶኝ ሕይወቴንም መኖር
ራሴን ጠልቼው ልስቅለው ከጅሎኝ
ጥፍራን ብቻ ሳይሆን ሁሉን ልቆርጥ አምሮኝ
ሰው መሆን ጠልቼ በጨለማ ጉዞ
በራሳ ዋሻ ውስጥ ሞቀኝ ብሎ ኑሮ
መሮኝ ማጨብጨቡ ለገዳይ መዝፈኑ
ባርነትን ጸጋ ብሎ መቀበሉ
ሰው መሆን ሰልችቶኝ ሰውነትን መካድ
ለእውራ መገዛቱ ጠዋት ማታ መራድ
እዳልሞት ተዋርድኩ ስዋረድም ሞትኩኝ
መሞቴን ደብቄ እለና እያልኩኝ።

()

ባሕሩም ጠገበ ቀለሙን ቀየረ
ቀይ ነኝ እለና ከጥቁሩ ተለየ
ወፊቷም ጠገበች ዘፈኗን አቆመች
ጸጥታ ዝምታን እድምጡ እያለች
ዓላም ጠገበና ከተራራ ወጣ
አልገባኝም እለ የመተንፈስ ጣጣ
ግመልም በፈንታው ወጣ ወደደጋ
ለእግሩ ባያመችም አደጋ ፍለጋ
ሰማይ መሬት ሆነ መሬትም ወደላይ
ጉደጓድ ላልሞተ ሰው ጁቹ በአደባባይ
የሕይወት ማር ጣዕም ሬትን እስንቆ
እንዳይሞት ለውርደት ጭራሽ እጁን ሰጥቶ
እለና ይለናል ዝምታን ድምጽ አርጎ።

()

የሰማዕት ታሪክ በደም የተጻፈው
 ጠመንጃውን ይዞ ሚጠብቅ ከሌለው
 ብዕሩን አሹሎ ካጣ ሚጠብቀው
 በእምነቶች ብረዛ ዳግም ይከለላል
 የሰው ልጅ ከቡር ደም ቀይ ቀለም ይባላል
 የሰማዕት ታሪክ በደም የተጻፈው
 ጧፍ ሆኖ ሲያበራ ተኪ ካልጠበቀው
 በነፋስ ይጠፋል ሳይለኮስ ከቶ
 እንዳይሞት ተዋርዶ በውርደት ግን ሞቶ
 አለና ይለናል ነፍሱን ተለይቶ።

()

አባይ ማሞ ቂሎ ለምንጩ ያልጠቀመ
 ሃበሻም ጅላጅል ራሱን ቆረጠ
 መተማ መቅደሳ አድዋም ተረላ
 በይፋ ተሰጥቶ ዙፋኑ ለባንዳ
 ታሪኩን የረሳ ሥቃዩን ደጋሚ
 አሰላ በደኖን እረባጉንን ሰሪ
 ሆነና እርምጃ የጓልዮሽ ጉዞ
 ወንጀል መደጋገም ሕሊናን ሰርዞ
 ጎህን ሰንጠብቅ ጸሐይዋ ሸሸችን
 የሞቀ መቃብር ጨለማ ዕድላችን
 እንዳንሞት ተዋርዶን ውርደቱ ገደለን
 ቀባሪ ሰላጣን አለና እንላለን።

()

ትውልድ ሰላለቀ ድልድዩም ተሰብሮ
 ሀገር-ባህል ታሪክ ወይም በዚያው ቀርቶ
 አንድ ዓይኖ የእውር ንጉስ በየፊናው ፈልቶ
 የሕዝብ የክትል ብሰ የፈረንጅ ድሪቶ
 የአድዋ ድል ፍሬ አድሮ ለሰላቶ
 የአባይ ልጅ ሥቶማክ ግም ውሃ ጠጥቶ

ሀገር ወዳድነት ስደት ሀገር ጥሎ
 ስፒናሳ ነግሶ ዘረያዕቆብ ቀርቶ
 አፈጣርቶ ሳይገባን ካንንግ ተወድሶ
 ፈረንጅ ሲነበብ የሀገር ተረስቶ
 ንብ ከተወው ቀር እሬቱ ተቀጥፎ
 ሕዝብ የተባለውም ሁሌ ጠመን አድሮ
 ዝምቡ ትላትሉ ተምቼ በሀገር ሞልቶ
 እንዳይሞት ተዋርዶ በውርደት ተገድሎ
 አለና ይባላል ሀቅ እውራ ሰው ጠፍቶ።

()

በጀርባ ላይ ያለው የጅራፍ ጠባላ
 መብቱ ላለ ሁሉ ዱላ ቁርሱ ምሳ
 አንጀት በጣሽ ቁስል ጊዜ የማይሸረው
 ታሪክ ቀትር ሆኖበት ጥላ የማይጥለው
 የሰው ለውነቱ ትልቅነት በራስ
 አጥንት ሳይቆጠር ሳይወለድ ከራስ
 እይታችን መጥቆ ሰማየ ሰማያት
 አዙሪቱ ቀርቶ ምድርን ብርሀን ሞልቷት
 ይሁን የተባለው ገና ሲሆን ሰናይ
 እንዳንሞት ተዋርዶን በውርደትም ሥቃይ
 አለና እንላለን ሆነን የእንባ ሲሳይ።

()

የታሪክ ቅርሳችን ተረት ነው ተብሎ
 እነአብዲሳ ባልቻን አሕዴድ አስንቆ
 አሉላ አባነጋ ሀውልቱ ሁሉ ፈርሶ
 የአቡነ ጴጥሮስም በታጋዩ ጳጳስ ዛሬ ተሰርዞ
 በነጥ መካለሉ አዲስ ፈሊጥ ሆኖ
 ጽጌረዳ ጠፍቶ እሾህ ብቻ አብቦ
 ለሙ መሬት ሲደርቅ በረሐው ለምልሞ
 ሕልማችንም ተኖ ቅገታችን ደርሶ
 ቀንተቀን ቆጠራው መኖርን ተክቶ

እንዳንሞት ተዋርደን በውርደት ግን ተነን
አለናችን ቀጣይ ከጉድጓዱ ገብተን።

()

ፍቅር ድንገት ነፍሰ ዓይኔን ነካካና
ላቅ ብጤ እስከጅሎች ተሉም አለፈና
ከልቤ ላይ ደርሶ ነፍሴን ቢፈልጋት
ወግድልኝ አለች ጥላቻ ወሽሟት
ፍቅር ቅንጦት ስሜት የጤዛ መንገድ
ጸሐይ መጣሁ ስትል ጠፋ ከኢትዮጵያ
ጥላቻ አባደፋር ሁሉን ነፍሰ ወሽሞ
እንዳይሞት ተዋርዶ በውርደትም ሞቶ
አለና እንዴት ይላል ከፍቅር ተጣልቶ?

()

ጠባቂ ያጣ ድሀ አራጅ ያዘዘበት
በሽብር በ"ታጋይ" ደሙ የፈሰሰበት
ተቆርጦ ተጠብሶ ከጉድጓድ የገባ
ቢሮህ ቢማጠንም የሚረዳው ያጣ
በግፍ መሞት ተራ ገዳይ ተሸላሚ
ኢትዮጵያ ጉድ ሀገር ሁሌም አስደናቂ
እንዳትሞት ተዋርዳ በውርደት ግን ሞታ
አለና ትላለች በደም ጎርፍ ተውጣ።

()

እምራቹ አርሶአደር ሚሊሺያ ሆኖ
ገበሬ የሚሆነው ታጋይ ሁን ተብሎ
ሠርቶአደር ጃልሚዳ ለልመና ኑሮ
የለውጥ አጉል ተሰፋ ዳንቲሉ ተሰርቶ
እንዳይባደም መናገስ አላቋርጥ ብሎ
የሀገር ህልውና ገዘጣ ጨዋታ

ጠጠሩ የሰው ነፍስ ሲጣል ሚፈነዳ
እንዳንሞት ተዋርደን ስንዋረድ ሞተን
አለና እንላለን ሀገር አልባ ሆነን።

()

እናቱ እርሞ አባቱ አማራ
አጎቱ ጉራጌ አያቱ ከአድዋ
የልጄ ባል ጉምዝ የእሱም አባት አገው
አገጢም ድብልቅ ከዚህም ከዚያም ያለው
ደማችን ሲጣራ ኢትዮጵያዊ ሆኖ
ለእነመለስ ሌጌሌ ለጠራ ፈላጊ
የማያጠግብ ከቶ

ዜግነት ተነፍገን ጊዜ ተለውጦ
እንዳንሞት ተዋርደን በውርደትም ሞተን
አለና እንላለን በክልል ተቆርጠን።

()

የታሪክ መጽሐፍ ይዘቱ ቢቃና
ልዑል ራስ ላይሆን ተራው የሚነሳ
ምን ድንጋይ ጠረበ ንጉሥ ላሊበላ
ገባሩ እንጂ ነው ፍዳውን የሰላ
ምኒሊክ በአድዋስ ብቻውን ተዋጋ?
የሐንሰ ብቻ ነው የሞተ መተማ?
የታሪክ መጽሐፍ ይዘቱ ቢቃና
ታሪክ ሰሪ ዋና ያ ተብየው ተራ
የተራው ሰው ታሪክ ያጣው ጸሐፊ ነው
ለመሰራቱማ ታሪክ እኮ እሱ ነው
እንዳንሞት ተዋርደን በውርደት ግን ሞተን
አለና እንላለን ታሪክ ተቀምተን።

()

የሌላ ዓይነደረት ሰርቆ ሰው ይከላል
ጅራፍ ገርፎ ገርፎ እሱ ራሱ ይራሳል
ሰው ተርቶ ዝንብ አይገል

መንግሥቱ ኃይለማርያም

ቀይ ሽብር ሲካሄድ ገብቶ ነበር ገዳም
ወያኔም ነው አሉ እንድነት ፈላጊ
ዘረኛ አትበሉኝ ባይ ገንጥሉ ገጣሚ
የሆነውን ሆኖ አልሆንኩም ባይ በዝቶ
ገድሉ እየጣለ የጊዜ አልቃሽ ሞልቶ
የቃልኪዳን ከብሩ ዋጋውም ረከሰ
በእምነገንን ዘመን ውሽት ብቻ ነገሶ
እንዳንሞት ተዋርደን ውርድቱ ጨርሶን
ገለውን ሲያለቅሱ አለና እንላለን።

()

ሰፍኖ ነገሶ ሳለ እጹምን አጠቀ
በፈውዳል ጨለማ ከብሪቷን የሚረፍ
የምርመቼ ሰርዓት ይጥፋ ይውደም ያሉ
ላገር ሊሕዝብ ብለው መስዋዕት የሆኑ
ጉዞ እዲሰለባ ቻርተር ፈርማ ሲባል
ያሉ ውርደት ወገድ ገንጣይ ይጥፋ ይጣል
በጎተ መደረጃት ፈሊጥ ሆኖ ሲቀርብ
ያሉ ገብት ይጥፋ ኢትዮጵያችን ትቅደም
ዛሬም እንደትላንት ሲመተሩ ሰናይ
እንዳንሞት ተዋርደን በውርደትም ሥቃይ
አለና እንላለን ከወፍረት ሳንለያይ።

()

ገጠት ሳይበጭቱን አካላችን ሳይገርፈን
ወረ ሊላላ ሳንተምስ እላቱ ሳይጠበሰን
በተርፉ ስላል ዓለም ሳናልፍ ሳንሰቃይ
በአረመኔዎች እጅ ልካችን ሳይቃይ

እንዴት እንፈርዳለን በተገኘ ደክሞ
በቃኝ ቢል ቢወድቅ ቢጎዳም ጠቁሞ?
በውሀ ያለ ዓሳ መቸ ይፈራል እሳት
ሲጠመድ ሲያዝ ግን የሚመጣ መዓት
እንዳንሞት ተዋርደን በውርደት ግን ሞተን
አለና እንላለን በድን ሆነን አልቀን።

()

ሳይጠይቅ ተወልዶ ለሥቃይ ተደርጎ
ሀጻን ልጅ ዋይ ይላል ድንገት ነቢይ ሆኖ
ኢትዮጵያዬ ባዩም በትምክህት ተከሶ
ለሞት ይዳረጋል መልሶ ቀልሶ
ፍቅር ይበፈን ባሉ ለሰላም በቆሙ
ወረኛ ተብለው በጦሩ ተወጉ
የደስታም ህልማችን መከራን ቀፍቅፎ
ዝምታ ሚሚታ ሀዘን ደስታ ሆኖ
ጸሐይ መሬት ወርዶ ብርሀን ፍለጋ
ተኩላ በተመንግሥት በግ ወደበረሀ
እንዳንሞት ተዋርደን በውርደትም ሞተን
ትጥ እምባሩ ጠፍቶን አለና እንላለን።
ሚሊዮን ህልሞችን በትዝታ እፍንን
ማለም ደፋሪውን በሳንጃ ዘልዝለን
እንባ ማንቢያ ዓይኖች ከፋብሪካ እምርተን
የተሰሩን ጢፍ ለእሽ እጆች ቆርጠን ጥለን
ከእያንዳንዷ ልብ ፍቅርን በጥል ገድለን
የቂም በቀል በሬን ጠዋት ማታ ጠምደን
መቃብር ቆፍረን ዘረኝነት ዘርተን
ከፍፍል ጦርነት ራሳን እምርተን
የማይካደውን ታሪክ ፍቀን ከደን
ለምን እንዴት ባዩን ከአርዮስ ደምረን

ማንም ሳይርጥ ሽባ ሁሉም ተጠላልፈን
ወደፊትን ትተን ወደኋላ ወድቀን
ከራስ ጋር ግድጋቱን ዝምታንም ፈርተን
እለና እንላለን በቁማችን ሞተን።
እንዳንሞት ተዋርድን በውርደቱ ሞተን።

() () ()

ደስታ

የምድረበዳ ገነት
የጨረቃ ፏፏቱ
የበረሀ ጽጌረዳ
የቀብር ለት ዳንኪራ
ሳም አለኝ በሰማይ
የረሀብ ግኝት ሲሳይ
ማት ለብሶ ፍስሐ
ማጥ ገብቶ ጽዳት
የነገ ሰከብ የቀጠሮ
የእንባ ግስታገሻ የእርሮ
የተሰፋ ዓለም የአሰምሮ።

ጽጌረዳ

(በበረሀ ለተሰጠ ወጣት ፋፕ ሴቶች)

እሾህ እሚኪሳ
ጠገኒት ቀልጽሉ
ምድርን አስጨንቆ
ሞልቶ ተርፎ ሞልቶ
ጽጌረዳይቱ በበረሀ አብባ
በዚያው ትረግፋለች
ማንም ሳያሸታት
በዚያው ትሞታለች
በለጋ ሕይወቷ ታሪክ ትጽፋለች።

ሰውነት ሲያበቃ

እባብ መርዙን ሲረጭ
እዞ ጥርሱን ሲያገጥ
ነብር ለግድያ ተደብቆ ሲያደፍጥ
ወቱ ታጥቆ በዝቶ አለሁ ብሎ ሲሮጥ
ሁሉንም አይቺ
ሕይወት ይኼ ብዬ
የተደሰትኩ ለታ
ሰውነቴ አብቅቶ
በደስታዬ ጠፍቶ
አውሬነቴ መጣ
አቸንፎኝ ፈካ።

ሰንቱ

ሰንቱ ገረጀፈ
ሰንቱ ዛፍ ወደቀ
ሰንቱ የክት ልብስ ተቀዶ ተጣለ
ሰንቱ ጀግና ሞተ
ቡክን ፈረጠጠ
ሰንቱ ይሁዳ ፈላ

ከሀዲ ነገሰ

ስንት ሕዝብ አለቀሰ
ሀገርም ፈረሰ
ስንቱ ጽጌረዳ ጠውልጎ ረገፈ
በጉድጓድ እስር ቤት
ስንቱ ንጹሕ ዜጋ ስቃይ ተቀበለ
ስንቱ ከርስ አምላኩ
ሀገር ወገን ሽጦ ለጠላት ሰገደ
ስንቱ ካህን ሞቶ
ቦዘኔ ጠምጣሚው ጳጳስ ነው ተባለ
ስንቱ አፍ ተዘጋ ምላስ ተቆረጠ
ለድፍን አንጎሎች ነጻነት ተሰጥታ
ስንቱ ወንድ አገባ ስንቱ ሴት ተዳረ
የራሳውን ክምር እንዳላየ ሆኖ እየተሻገረ
ስንቱስ አለቀሰ
ስንቱስ ፈነጠዘ
ስንቱ ለጋ አበባ ጠውልጎ ረገፈ
ስንቱስ ለሀገር ሲል ሞትን ተቀበለ
ስንቱ የአፍ አርበኛ ሀገር ጥሎ ሄደ
ስንቱ ሆድ አምላኩ ተጎንብሶ ቀረ
የስንቱ ግንኙነት ስንቱ ተጋለጠ ?

መቼ?

የእግዚአብሔር ጉዞ
የሚፈጀው ሲንከባለል
በመን ይለካል
በሰዓት ነው በቀናት
በወራት ነው በዓመታት?
ለዘመናት ታምቆ ብለት ሲፈነዳ
መቼ ገረመረ መቼ አበቃ
ፍንዳታው ነው መለያው
መገረመረው

ወይስ እሚጋው የሰቆቃው?
የልጅ ዕድሜስ መጀመሪያው
ሲረገዝ ነው ሲወለድ
ወይስ የታሰበ ለታ
በሆነበት ታሰቦ የሚመጣ?
የሕዝብ እንባ መታበሻው መቼ ነው
በቃኝ ሲል ሕዝብ
ወይስ እግዚር ሲምር
ትዝ ሲለው በደላችን?
ጆሮ ሲሰጥ ለእርሮአችን?
የሕይወት ሂደት መጨረሻ
መቼ ነው
ሞቶ ሲቀበር ነው
ወይስ በቁም ሲሞት
ሀሊኛ አልባ ሲንጠራው?
የመቼ መቼነት ትርጓሜስ
ምን ላይ ነው ማስፈለጉ
ምን ላይ ነው መፈየቱ
መቼ እንዴት ያሉ ደፍረው የጠየቁ
በገፍ ከታረዱ?

ሰው በበረሀ

በግጩው በረሀ በወዲምቢው ሀገር
በአላጢስ በረሀ በዝሆኖቹ ምድር
አገኘሁ ባሕታዊ የታጠቀ
ለስደት ለመከራ የተዳረገ
ሰው ከቡር ነው ባለ።
ምነዋ ብቻህን ገባህ ከበረሀ
በረቱስ ለምን ነው ብዩ ብጠይቀው
በረሀስ ከተማህ ብሎ መለሰልኝ
ብረቴም ለአውሬ ነው
ሰው ለሚባል አውሬ ሲልም ገለጠልኝ።

ሰው ነኝ ባይነቴ ባዶ ጉራ ውሽት
መሆኑን ተቆልኝ።

በረሀ የሰው ልጅ

አውራ በአደባባይ

ከዚያም በዙፋን ላይ

ሁሉም ነገር ዛሬ ተገልጠው የሚታይ

ብሉ ሲነገረኝም

ያለው ሲገባኝም

እንደእሱ ለመሆን ቅንጣት አልቃጣኝም።

ቁርጠኝነት ድፍረት የታደሱ ለታ

ከምላስ ባሻገር ለእኔ አልደረሰኝም።

ሱሰኛ

በእንባ ጠብታ ፍላሽ

በትንሲቷ

የማን ጥም ሊረካ?

በሰው ደም ፍላሽ

ከስን ባዘለው

ግንስ ሊደሰት

ብዩ ብጠይት

እለ እሱኝ የሚጠቀም

በወገን እንባ በንጹሐን ደም

እለ እሱ ባለዛር ባለአጋንንት

የፍጹም ሥልጣን ባለላምንት

እለ እሱ የደም ሱሰኛ

የሕዝብ ሁሉ መብት መጋኛ

የፍጹም ሥልጣን ሱሰኛ።

ለእኔ የከበደኝ

ሞትማ ይሞታል አይቀሬ መሰለኝ

የሕይወት ሽክም ነው ለእኔ የከበደኝ

ለእኔ የጨነቀኝ ሰው ነኝ ማለት መሆን

ከአውራው ተለይቶ ቀኖ ብሉ መቆም

መሳቅ መቸ እቃተኝ ብዙሆኑ ሲስቅ

የጠላውን አጥቶ

የልቡን አግኝቶ

ፍትሩን ሰሞ አቅፎ

ደስታን ተደስቶ

ለእኔ የከበደኝ ሀገር ወገን ሲያለቅስ

ህልው ነኝ የምትል ደስታን ማየቱ።

ለእኔ የከበደኝ ከህደት ብልጠት ሆኖ

መጎንበስም ድፍረት

መልከሰከስም ንቃት

ክብር ሆኖ ውርደት

አለሁ በሚልበት

ቀኖ ቀኖ ማለት

ማመጽ እምቢኝ ማለት

ከከርሳሙ መንጋ ጭራሹን መለየት።

ሞትማ ይመጣል ተፈራ ተጠራ

መምጣቱ አይቀሬ ነው ለሁሉም በተራ

ለእኔ የከበደኝ በቁም መሞቱ ነው

ሀገር ወገን ከዶ ሰው አለመሆን ነው።

መለያው

የሀዘን ማብቂያው መስመሩ

ከልብ አልፎ ልኩ

በእዙሪት ምራት ናላ ዞሮ
መከራ ራሱ ተጠናከሮ
የማቴሳሳን ዕድሜ ተላብሶ
ክረምት በበጋ ላይተካ ምሉ
ሳንዳ በእርበኛ ሁሌም ተላልቆ
ቡከን ተብዮም በጀግና እሹሮ
የሰማሶት እጽም ወጥቶ ተሰጥቶ
የሀዘን ማብቂያው ማጠፊያው ጠፍቶ
ሊሳ ዞሮ ፍልሚያ ገድ ነኝ ብሎ
ፋኖው ከአስመሳይ ዛሬ ተለየ
ፈሪን ከጎበዝ ማን አበራየ
የሀዘን ማብቂያው መስመሩ ታየ
የአዲስ ቀን ፋና በትግል ተገኘ ::

ለደንባራው በሬ

ሸክላ ስኒ ድስቱ
እንሰራው ጠርሙሉ
መለኪያው ብርቱቆው
ሁሉም ተደርድሮ
በታ በታ ይዞ
ተቀናጅቶ አምሮ
ሱቁ በጣም ደምቆ
እይተን ሳንጠግበው
ጠግበንም ሳናየው
ከቤታችን ገብቶም ገልጋሎት ሊሰጠን
ከቶም ሳያደርሰው
የደንበረ አውሬ አብሪት የወጠረው
እናፋቶ ደትድቆ ከአፈር ደባለቀው ::

ይቅርብኝ መማሩ

መማር ከሆነማ እንጎል ደፍኖ መኖር
ማወቅ ከሆነማ ሀሊና ቢሰ መሆን
መንታት ከሆነማ ዓይን ገልጦ መኝታ
መብሰል ከሆነማ የደደቦች ታርጋ
መማር ከሆነማ ሀገር ወገን ሸጦ
ሰብሶናን መቅሰፍ ማገኘትን ከዶ
ማወቅ ከሆነማ እንደነጥጥን መሆን
ለጠባቦች መንጋ በሉሉነት አድሮ
በወገን መጨከን
በሀገር መጨከን
ይቅርብኝ ልደንቁር ይቅር ባልማረው
ተማረ የተባለው ሰው መሆን ካቃተው ::

መቼ አለትግል

የጎህ ብርሀኑ ጣዕመዚማ
ከምድረበዳ ሲሰማ
የቅርቅሬም ዋደዋይታ የወፍ ቃና
ዘንዶውን ትቶ መሩን ሲያስበላ
አህያ በግራ አናፍቶ ቀኑ ሲሆን ሽጋ
ሞራው ተገልጦ ሲነበብ
የቡና ስኒ አተላ ሲጠና
መልዕክቱ ሆኖ ቀና
መሬት በመድፍ ታርሳ ፊሳ ሲጠፋ
ምለላ ታሪክ ሆኖ
ጥቁር ለባሽ ጠፍቶ
ሀዘን ለቅሶ ተረሰቶ
አድነን ማለቱ ቀርቶ
እንባም የደሰታ ፍሬ
ተቃዋሚ ተሸልሞ
ግፍን መኖር ስደት ጠፍቶ

ሰቃይ ሰቃቅ ተጠግዶ
 ሕዝብም በደስታ ተገድሶ
 ሕይወትም ጣፍጣ ስትበዛ እያጠረጸ
 ግዮት እምሮኝ ብኳሳ
 ሞት ጥርሱን አገጦ መንገዱን ዘጋብኝ
 ሀልምህን እታገኝ እኔን ሳትገለኝ
 በቁም ሞቱን ትተህ ና ታገለኝ አለኝ።
 ፍርሀቱን ስኖር ለካስ ሞቼ ኖሯል
 ጨለማ ሳይጠፋ መቼ ጸሐይ ይበራል
 ታግለን ሞት ካልሞተ መቼ ሕይወት ይኖራል

ምን ያስገርማል?

ምን ያስገርማል ገጥሜ ቢጨለም
 ዘረኔም ለትሶን ሀዘኔን ቢያጅብ
 ምን ያስገርማል ፊቱ ቢከፋ
 መሳት ተስኖኝ እንባን ብቀዳ?
 ምን ያስገርማል ቀጭን መሆኔ
 ፍርሀቱ ተርፎ ቢጠፋ ወኔ?
 ምን ያስገርማል ስድት ቢያስኖኝ
 ባላገር ሆኖ ሀገር የሌለኝ?
 ምን ያስገርማል ቢጠፋ አዝመራ
 ተምቶ ባገር ጥልቶ ስጋም ሲበላ?
 መን ያስገርማል ውሽት ቢበዛ
 ስንት ምላሱ ሀገር ሲሞላ?
 ምን ያስገርማል ሀገር ብትጠፋ
 ጠባቂ ዜጋ ትንሽ ትልቁ እያንቀላፋ?

ለትሶ ብቻ

ዓይኔ በእንባ ደንዘዎ
 በትን ተሊት ለትሶ ፈጠዘዘ
 እንባ እረሻ የለ እንዳላመጠርት
 በረሲ ለትሶ እንዳልመገብ።
 ምረት እንክርዳድ ነው ወይስ ስንድ
 ምጽትስ ጨው ነው ወይ በርበሬ?
 የእንባ እርሻ ምርት-አልባ
 ጉንጭም ፈርዶበት ያው ምድረበዳ
 ታጭዶ ጎተራ አይሞላ
 እንባውን ዘርቶ ግንዛቤ የበላ
 ዓይኔ በእንባ ፈጠዘ ደጠዘ
 የእንባ ፍሬው መኖ እየቀረ ።

ሰው በሌለበት

ኮከብ በሀገር ዘንቦ እርፎ በትከሻ
 ሽንጥሮው ለጸድቅ በከተማው ውሻ
 ሁሉ ልብ ሲከፈት የሞላው ጥቀርሻ
 ኮረኮንቹ ፍቅር የእንክርዳዱ እርሻ
 ጸሐይ በጨለማ ጨረቃም በቀትር
 ሞልካው ሰዳጅ ሆኖ የሚመቸ ለእግር
 ሕልም አሳዳጅ ትውልድ በገፍ ሲጨፈጨፍ
 ወኔተስፋጥራል ተገድሎ ሲነጠፍ
 እይታ በአፍንጫ በዙሪያ አጥር ሆኖ
 የሸቶው ፋብሪካ ቁራ መሀል ገብቶ

ሊማሊሞ ልቦች ባገር ሁሉ ፈልተው
 መሪ ኮከብ ሳይቀር ከሰማይ አውርደው

ከብርሀን ንኪኪ ያለውን አውድመው
ተንፏቆ መንዙ ስለት ሳይሆን ቀርቶ
የመኖር ትርጉሙ ያው መዋረድ ሆኖ
ስቃይ መጨማሪያ መበርከት ተወዶ
ከእንቅልፍ የነቃውም ከተኛውም ብሎ
የትላንት ራሳ የዛሬውን ጋርዶ
የሽሽት አበጋዝ ለአዝማች ተመልሞሉ
እይታ በራሱ ጨለሞና ጠቦ
መናኛው ተወልዶ መናኛው ተወዶ
ብዕር የደም ታሪክ ሌላም አልጽፍ ብሎ

ዛሬን ስንሸኘው ትላንት ነገን ሆኖ
ያበቃለትን ቀን ዳግም እየኖርነው
መከራ ሥቃዩን ዳግም እያቀፍነው
እንባን ለማበሻ ጊዜ ራሱ ጠፍቶ
ሕሊናም ራሱ ከጊዜ ጋር ሞቶ
ንብ የሽሽው ቀፎ ያ የእኛ ሰውነት
ገበና ሸፍኖ አጉል መንጠራውዝ
ከመቃብር ገብቶ አጉል መፈራገጥ
የሰው ነኝ ሽወዳ ሰዎች በሌሉበት።

መሆን ስንችል

መሆን ስንችል ኮከብ ደማቅ የሚያበራ
ትንታግ መሆን ስንችል እሳት የብርድ ጸር
መሆን ስንችል ሻማ ብርሀን ማለቂያ አልባ
ማፍቀር ስንችል ከልብ ማፍቀር በነፍሳችን
ስንችል ተባይ ማጥፋት ቂም-ጥላቻን ማምከን
ሀዘን ለቅሶን ጦርን ደስታን ባገር ማሰፈን
ስንችል ሰው ነን ማለት ከትቢያው መነሳት
እረያም አለመሆን ከእንስሳነት መራቅ
ስንችል ለመሆን ከርስ አምላኩ ጭራቅ
አብሮ መኖር ስንችል በውዴታ አንድነት

መጥበብ መከላለን በህብረት ማሰወገድ
ስንችል በራስ መኩራት በእኩልም ላሊበላ
በንንደር በሐረር በጋሞ ሲዳማ
ስንችል በራስ መኩራት ለነጭ አለመስገድ
ከብርን መከላከል ውርደትን ማሰወገድ
ሰው መሆን ስንችል ልቡ ያልከሰለ
ነፍሱ ያልገበጠ ለነፍጥ ያልሰገደ
ሰው መሆን ስንችል ተባብሮ ተፋቅሮ
በሰው ሰውነትን ከሰው ተደባልቆ
መሆንን ስንችል አለመሆን መርጠን
ሰው መሆን ሲገባን ሰው መሆን አቃተን።

ፍቀዱልኝና

ፍቀዱልኝና ህልም ልይ ሳልተኛ
አትቆጡኝና ወደሰማይ ልሽና
አትናደዱብኝ በአምላክ ሳይ ልቀልድ
ቂም አትያዙብኝ ድህነትን ብወድ
በማይነጥፍ ተስፋ ሀዘንን ባሰወግድ
ለቀቅ አርጉኝና ጨረቃን ልዳስስ
ፈታችሁ አይቆጣ ልቤን ባለሰልስ
ፍቀዱልኝና ፍርሀቴን ልግደል
አንገቴን አቅንቼ የልቤን ልናገር
ገዢዎችን ልተች መንግሥትን ልቃወም
አትናደዱብኝ ጌም የያዘኩ ቢመስለኝ
ጭራሽ አትከፉ ቃልኪዳን ቢከብደኝ
ቂም አትያዙብኝ ቂምም ቢዘውረኝ
ተወ አትታዘቡኝ እልክ ቢሸፍረኝ
ፍቀዱልኝና ህልሜን ልኖር ልመኝ
ቀን ያላለፈለት ሀበሻ እኮ ነኝ።

ለሰላም

ለገዳይ ጦርነት ልዘፍን መች ፈልጌ
ለባለነፍጥ አውራ መዝፈን መች ከጅዬ
ለማይ ቢገለበጥ አልዘፍን ለክላሺኔ።

እንዝፈን ካላችሁ እንዝፈን በጋራ
የሃስቋላው ደህም ድምጽ ያስተጋባ
እንዝምር ለሰላም እንጩህ በጋራ
የግፍ የእልቂት ዘመን ለሁሌ እንዲያበቃ
እንዝፈን ካላችሁ ለሰላም እንዝፈን
በጋራ ተነስተን በአንድነት ተሳስረን
እንዝምር እንዝፈን ሰላምን እንጥራ
የጦርነት መፃት ከሀገራችን ይጥፋ
ለሰላም ለኢትዮጵያ ተባብረን እንዝፈን
መዝፈን ብቻ ሳይሆን በጋራ እንታገል
አለቆራጥ ትግል ሰላም አይታደል
እንዝፈን ካላችሁ ለሰላም እንዝፈን
የጋራ ዘፈኑን በትግል አጅበን።

አዲስ ሰዎች

አሉ አዲስ ሰዎች በአዲስ የተሰሩ
እባብን ቢነክሱ መርዘው ሚገድሉ
ደስታን በሀዘን ገንዘው ሚቀብሩ
በሀጻናት እንባ ጥምን የሚያረኩ
አሉ አዲስ ሰዎች ገድለው የሚያለቅሱ
ከመከራ እርሻ ራሳ የሚያመርቱ
አሉ ጭራቅ ሰዎች በአዲስ የተሰሩ
ውድ ሀራቸውን ጭራሹን የካዱ
ለባዕድ ለጠላት መስገድ የመረጡ
አዞ ቢነክላቸው ጥርሱን የሚሰብሩ
ልበቆርፋዳዎች በረዶ የሚደሙ
ለቅሶ በበዛበት እስክሲታ የሚወርዱ
አሉ አዲስ ሰዎች በአዲስ የተሰሩ
በላቅ በፈገግታ ገድለው የሚቀብሩ
ዘመቻን አውጀው ሽሽት የሚመርጡ
ሰላም ሰፍኗል ብለው ቃታ የሚሰቡ

ወገን ራሳ ላይ ኑሮን ሚገነቡ
ከመቃብር ቦታ ግብር የሚጠሩ
አሉ አዲስ ሰዎች ሞተው የሚኖሩ
እባብን ቢነክሱ መርዘው ሚገድሉ።

ቁጭት

ብዙ የተማሩ ብዙውን ያጤኑ
ብዙ ያነበቡ ማዳመጥ የሚያውቁ
ምላስን ሽብበው ጆሮን የሚከፍቱ
ከትንሽ ትልቁ ከሁሉ የሚማሩ
ቀና አስተማሪዎች ትህትና የለበሱ
ዛሬ ወዴት ጠፉ መቼ ለት አለቁ
ማንም ሰው ሳያውቀው በቅሎች ተተኩ
አንጎል ባዶ ሆነው ጉራን ባነገቡ
በግልብ ገለባዎች መቼ ለት ተተኩ
እኒያ የሰው ሰዎች መቼ ለት አለቁ?

የዘንድሮ ደስታ

በቀን ሁለት ጊዜ ብቻ አልቅሼ
በሳልስት አንዴ ተመግቤ
በቀን አንዴ ብቻ ተገርፌ
በወር ሁለቴ ብቻ ታስፌ
በቀን አስር ሰው ብቻ ቀብፌ
በወር አንዴ ቆስዬ
በቀን አንዴ ለግዴታ ሰልፍ ወጥቼ
በአንድ ሌሊት አንዴ ብቻ ቃዥቼ

ሕይወቴ ተርፋ ከሥራዬ ብቻ ተወግጄ
ከሀገር እንዲቷን ከፍል ብቻ እስገንጥዬ
ሌላ ሌላውን በክልል ቀጠሮ አቆይቼ
ሕይወቴ ተርፋ መብቴን አጥቼ
ደሴታን ያገኘሁ መሰለኝ
ነገን ፍርሀቴ አስበረገገኝ
ሀቅን ማመኑ ትግል መድረፍ እያሰጩኝ።

አንዳፍታ

ኖህ ሞኝ ነው በዝምታ ገንቢ
ቢሳለቁበትም ሳይሸበር ገፈ
የኢዮብ ጥንቃቄን ለሸሙጥ ያመቻ
በመጨረሻ ግን ማነው ያቸነፈ ?
የሀገር ግንባታ የማቅናቱ ሚና
በዘመኑ ርዕዮት በጦርና ጋሻ
በዋይዋይታ እጅብ በግፍም ተራራ
መንደር እየጋየ ሕይወት እየጠፋ
ወራሪ ተጠቂው ውሎ አድሮ ድብልቅ
የሂደቱ ጎማ ሁሉን ሚጨፈልቅ
ከጋመው አሳት ውስጥ ሀገር ቀልታ ፍማ
ተጎትታ ወጥታ በሕዝብ ተቀጥቅጣ
በሐረርጌ ሾላ በኢሉባቦር ጎብጣ
ሲዳሞ ድቡልቡል ሰሜኑ ተራራ
ትስስሩ በደም ሲፈስ በከረመው
ዛሬም በየዚጋው ደም ስር የሚሮጠው
ትስስሩ ታሪክ ጸጋ መርገም ሁሉ
እኩሪ አሳፋሪ ሀገራዊ ገድሉ
አብሮ የተደማ በጋራ የተሰራ
የጀግንነት ታሪክ ሁሉን የሚያኮራ
አብዱላ ምኒሊክ የሐንሰ አሉላ
ጣይቱ አስገደች እያሌ ሴት ጀግና
ሀብተጊዮርጊስ ጓንጉል ታክለና ባልቻ
አሰላም ክርስቲያኑ ዛፍ አምላኩ ሌላ

በአራቱም አቅጣጫ ለሀገር ሚች ዜጋ
ጠላት አሳፋሪ ወራሪ አሳፋሪ
ለጥቁር ሕዝብ ሁሉ ነጻነት አብሳሪ
ነበረን ታሪክ በጣም የሚያኮራ
ዛሬ ዛሬ ሆኖ ተካደ ተረሳ።
ያንን ታሪክ ትተን እኩሪ ታሪክ ጥለን
ቡትቶ መናኛ ድሪቶ እየመረጥን
የእንግሊዝ ሰበካ የአሜሪካን መዘዝ
የጣሊያን የጀርመን የስዊድንም መርዝ
ታሪክን አስክዶ በእርቃት እያስቀረ
የዓይኑ አንባሳነት ዛሬ ተነገረ
ቡከት አምንቱ ተሰልቦ አስረገዘ
የአንበሳ አንበሳነት በስም ብቻ ሆነ ።

ኖህ ሞኝ ነው አሉላም ወራሪ
ምኒሊክ ጸጋ አጣ አሉላም ተራኪ።
ጽጌረዳ ረግፋ ሾሁ ተሰራጨ
ሽቶ እየተደፋ ግም ባገር ተረጨ
ታሪክ ተሰረዘ ሀገረም ተካደ ።

ከሀደት እምነት ሆኖ ከታብ ተበጠሰ
በደኖ አርባጉጉ ሬሳ ታረሰ
ጨለንቆ የተባለው ቋራ-አረካ ሆነ
ያለፈ ሳይመጣ ወንል በረከተ
ስንቱ ሮሌ ንዑስ በሕዝቡ ነገደ
ካናዳ ተኩሶ ወለጋ ገደለ
ዋሽንግተን ሆኖ ገፈርሳን ወረረ
ለንደን አምስተርዳም ፋኖ በሉኝ አለ።
ስንቱ ምናምንቱ በምላሽ ጦርነት
በቅጥፈት በውሸት በሩቅ ሆኖ ጩኸት
ለሀገር ጠላት አድሮ ገንዘብ በማከበት
በጥላቻ ዲሰኩር ሕዝብን በማጋጨት
ስንቱ አስመሳይ ታጋይ በሕዝብ ቀለደበት
ያን ምልዐተ ሕዝብ ያን የፈረደበት
አረ ስንቱ ሮሌ ስንቱ ጨፈረበት

Index

4) 1, 2, 3

() () ()

ክፍል ሁለት

1172-6

በሚገባን ቋንቋ

አማርኛ ብለን
 አሮሚፋ ብለን
 ኡራጊኛ ብለን
 ብለን አገውኛ
 ከዚያም ሶማሊኛ
 ሲዳማ አፋርኛ
 ሌላም ሁሉ ቋንቋችን ነው ብለን
 ተሞኝተን ከርመን
 ንቃት ጎድሎን ባጅተን
 ከርመን ተደናግረን
 ነጻ አወጧ መጣልን የሚያነጋግረን
 የክላሺን ቋንቋ
 በልዎ በልዎ
 የበምበኛ ቋንቋ
 ጸንቶ የሚያሰተምረን
 ገድሎ የሚያናግረን
 በሚገባን ቋንቋ የሚያነጋግረን።

ለእኛ የደነቀን

በረሀብ አድመኞች ምን ያስገርመናል
 ሚሊዮን በጠኔ ሲረገፍ አይተናል
 ወዲከውሊ ሱዳን ብዙ ሺ ቀብረናል።
 አርባ ተገደለ ሰድሳ ሰው ታረደ

ጸጋዬ አብርሃም ይስሐቅ ታሰረ
 ጋይም ተገደለ እገሌም ታረደ
 እልቂት ተፈጸመ ምን ያስገርመናል
 በሬሳ ክምር ላይ ተጉዘን መጥተናል
 ገድለን የጣልንውን መቁጠር አቅቶናል።
 ለእኛስ የገረመን ያስደነቀን ጉዳይ
 የወሲብ መጽሔት ሲሸጥ በአደባባይ።
 ሀገር ባፈተታት ትስንጦቅ ትለያይ
 ሕዝብም ባዘዝንበት ደወገር ይሰቃይ
 ይህ ሁሉ መች ሆኖ አስገራሚ ጉዳይ
 የወሲብ መጽሔት ሲሸጥ በአደባባይ
 ሀገር እንኳን ባይኖር ባህልን ሲያደባይ።
 ይህ እንጂ አስገራሚ እኛን የሚያሰቃይ።

ነጭማ ነጭ ነው

ነጭማ ነጭ ነው
 ሁሌም ልንጭህ ይላል
 ብርሀን ነኝ ሥልጡን
 ገብሩልኝ ይላል።
 ነጭማ ነጭ ነው እንግሊዝ አሜሪካ
 ባርነትን ሚመኝ ሁሌም ለአፍሪካ።
 ነጭማ ነጭ ነው ማንነቱ ይፋ
 ቅኝ ገዥ አረመኔ
 በዝባኝ አይታከቱ
 ጸረ ጥቁር አውሬ።
 ነጭማ ነጭ ነው
 የምናውቀው ሰይጣን
 እኛን የፈጀን ግን ጥቁር የእኛው መሳይ
 ራሱን የጣለው
 ለፈረንጅ ያደረው
 ገንጣዩ ጠባቢ

ክልል

እኔን አገኝኜ በመስተዋት
ስንጥቅጥቁ በወጣ
ሁለንተናዬ ተገንጥሎ

በክልል ተለያይቶ በየፈናው ኮብልሎ
ማንን ልለው ቃጥኜ
ቋንቋው ቢጠፋኝ መግባቢያው
ተለየሁተኝ አልቅሺ
ስንጥቅ እኔ
በላሽ መሆኔን ተረድኜ።

መቼ አበቃና?

መቼ አበቃና ታሪኩ
መቼ ተፈጽሞ ገድሎ
መቼ ተዘጋ ምዕራፉ
ያ ሕዝባዊ ገድሎ?
መቼ አከተመ የደም ግብር
መቼ አለቀ ሥቃዩ
መቼ ሀገር አለች እረፉ
ለእኔ ስትሉ አትልፉ?
መቼ ተሰበረ የክርክሉ በፋ
መቼ ተዘጋ ጉድጓዱ?
የታለና ወያኔ የተከው
አረመኔነት ያከተመው?
መቼ አበቃ ጦርነቱ
የተቃውሞ መጠላቱ?
የት እየን ግብዝቶ

ከሥልጣን ሲወርዱ
መቼ ተኩላ ወጣ ከኢዩቤልዩ?
መቼ አበቃና ሁሉ ጉዳ
ለላም መጣልን ሲሉ ሰበኩ?

ለእነ ጸጋዬ

ባልሰማ ይሻለኛል ሀቁ
የ የደረሱበትን
ባላውቅ እመርጣለሁ የእነሱን ሰቆቃ
የአዕምሮ ሥዕሌ ዋጋ እንዳያጣ።
ባልሰማ እመርጣለሁ የሆኑትን
ስፈራ ስቸር ምገምተውን
አልሰማ እውነታ ህቅ ምትሉትን
ተስፋን በደረቅ መሬት ምትገለብትን።
ይቅርብኝ ለእኔ ግምቴ
ይቅር ከእኔ ጋር ምኞቴ
ሞት ሥቃይን በሳቃቸው ረቱት ማለቴ
የሚውጣቸው ጉድጓድም
ሊቆፈር አይችልም ማለቴ።

የአብዮት ልጆች

መጣልን ባይ ተጠቃሚዎች
ሚፈነድቁ ጮቤ ረጋጮች
የአብዮት ልጆች ሁሉ ሚጠግቡ
ከሬሳ ክምር ከርስ ሚሞሉ።
መጣልን ባዮች ተጠቃሚዎች
ሀቀኛዎቹ የአብዮት ልጆች
የሀገር ምስጦች።

ተስፋ አልባ

በተስፋ የሚኖር በምኞት ይሞታል
 ሳይተኛ የተኛም ሲነቃ ይወድቃል
 በሀሳብ ዘመቻ ጦር የመዘዘውም
 የቀላት እጻፍኔ ከእውራ አያድነውም።
 የምላስ ጦረኛ የሶፋ ሳይፋፋ
 ጥይት የራሱን ለት አይገኝም ከቶ።
 ገራ ቀጽን ተቺ ተግባር አልባ ራሱ
 ሲግግ ጤዛ ነው እያመች ለመራ።
 ለፈረንጅ ያደረ የአንድነት አርበኛ
 የእነአጅራ ወንድም የከሀደት ሱሰኛ
 በንጽነት በንጽሐ ሲሸር የከረመው
 ለአንድነት መጋኛ መሆኑ አይቀራ ነው።
 ዓይኑን ከፍቶ ሚቀኝ ርግማን የሚያልም
 ትግል ጠፋ ቢሆን ከቶ አያስገርምም።
 በተስፋ የሚኖር በምኞት ይሞታል
 እጉል መፋዘዝም ቀንበርን ያበብቃል።
 ይህ ሁሉ ሀቅ ነው ወይስ እጉል ገራ
 ምን ይፈይዳል በው አለተስፋ ራሱ?
 ከሙሉ ስሜት አልፎ ብርሀን ማይታየው
 ሀቅን የተረዳ ዓይኑን የከፈተ

ወይስ
 ተስፋ አልባ በደን በቆመ የሞተ ?

ከፋ ቀን

ድምጽ ሳይሰማ ተጨናግፎ
 ብሶት ሳይሰማ ታፋኛ
 ዝምታ ከብዶ ሲንጣጣ
 እንባ መፍሰስ ፈርቶ ሲገታ
 ምላስ ታጥፎ ባለቤት ሲያንታ
 እግር ዝን ፈርቶ ባለበት ሲረግጥ
 ልብም ድውድውን ሊደበት ሲሻ
 አንጀት ዝርግ ሆኖ ቆርጠት ሲያመጣ
 ለራስ ከስ መዘዝ ጣትም ሲቀሰር
 አሳይም ብሎ ዓይንም ሲደፈን
 አሳስብ ብሎ አንጎል ሲደፈን
 ጆርም ሳይሰማ በአጥር ሲዘጋ
 የሰዎችም ሆኖ ረሀብን መርጦ ምግብ ሲጠጣ
 ሆንኩኝ ያለውም አልሆንን ሆኖ
 ሞትም ገኝ ሲል ሕይወትን ነጥቆ
 ጸሐይዋ ወጥታ ብርሀን ሲጠፋ
 ከዋክብት ደምቀው ደይኑ ሲለፋፋ
 ሕዝብም እያለ ሀገር ስትጠፋ
 ገንጣዩም ሲነገስ ጀግና ሳይጠፋ
 ሊባል ይገባል ዘመኑ ከፋ
 ከፋ ቀን መጣ።

ያልነበረ ሲገኝ

ከጭቆና ተረፍ መረፍ
በልቶ ፍርፋሪ
ጨቋኝ አረመኔ ሲባል የከረመው

አዲስ ፊት ተሰራለት
ሌላ ስም ተገኘለት
ኖሮ ለካ ተደብቆ
በጭቆና እሱም ሳይቀር ተደቁሶ
በነፍጠኛው ተደቅድቆ።

ደቀሰጢፋ መንኲሶ ኖሮ
ባሕርዳር ላይ ድንገት ታየ
ጭቆን አግራ ተገኘ
አግራም በመደብ ተለያየ።

ያለፈው ይሻለኛል

ታሪኩን እወዳለሁ ያለፈ
ባፈተተኝ ተስታዋሺ
ቢያሻኝ ደግሞ ተከላሺ
ተረሺ።
የመቶ ዓመት የሰበት ሺ
እንዳለኝና ተቀናሺ
ተለዋጪ።

ታሪኩ ይሻለኛል ያለፈ
ጠዛቂ አልባ ተቆርጧል
ተጨራግቶ ተሰባራ።
ዛሬግ ከያሲ ነው ግትር

አሰጩናቂ የነገ አጥር
የነበርንን ነጋሪት ሰባሪ
እየኝ ምላሽ ስጠኝ ባይ ደባሪ
ካልጨበጡት ነገን ሳይቀር ነፋረ።

የሶፋ ዘመቻ

ቃላት ጥይት ሆነው
ምላስም ጠመንጃ
ጉድብ ሶፋ ሆኖ
ኮኛኩም የደም ጎርፍ
መለፍለፍ መተቸት ማለምን ተክቶ
ምላሽ ተኩስም ጠፍቶ
መንጣጣት በርከቶ።

ጀግናው በረከተ
ፋኖው ከፋኝ ባዩ
የቁጭ እሰኳድ በዛ

የርቀት አዋጊ
የወሬ አርበኛ
የምላስ ማራኪ።
ጠላት ልቡ ሞላ
ገጠምኩህ የሚለው በሩቅ ስለተኛ።
ከወሬ ባሻገር ከሶፋ ዘመቻ
ትግልን ስለፈራ።
የሚነካው ጠፍቶ
ጠላት ልቡ ሞላ።

የነገ ቡከን

ዊስኪ ኮኛኩን ጠጣሁ ጨለተኩት
በፋንዶ ከትፎ ሁሉን ወጠቅኩት
ሰማይ ከመሬት ተገናኘልኝ
ሁሉም ቀለለ ብናኝ ሆነልኝ።
ጎራው እሰኘኝ በጣሙን ሸለልኩ
ቼ በለውን ሳልታክት ዘፈንኩ።
በሰካር ፈረሰ ወዲያው መጭ አልኩኝ
ከወትሮው እኔም ጥል ተያያዝኩኝ
በመጠጥ ወኔ ቡከንነቴን እየረሳሁኝ።

ሰላም

ሰላም ደምቃ ፈክታ
ቤተመንግሥት ገብታ
ከራዲዮም ውጪ
አልገኝም ብላ
ዱር ገደል ጫካውን ለጦርነት ትታ
መነኮሰች አሉ
ዋልድባ እያለላት
ቤተመንግሥት ገብታ።

በርሀን

የጸሐይ ሆነ የኮረንቲ
ጠፈ ብርሃናቸው ተተኪ
ዘላቂነትን ፍፋቂ።
ብርሀንህ የልብ ነው የደመቀ
የሀሊና መብራት ያልደከመ ።
የወገኔ ባይ ሀገራ ባይ ፍንጣቂ

ሰግ ያለና ዘላቂ
የማይጠፋ መንገድ መሪ።

ሐውልቲቷ

የነጻነት ሐውልት የአሜሪካ
ነጭ ፍት አለት ድንጋይ
ልብ በድን የላት ዓይን።
ለባርያ እንባ እትበገር
ጥቁር ሲፈጅ ማትሸበር
ሐውልት ፍት በድን ድንጋይ
ብርሀኗ ለነፍሰገዳይ
እውር ዓለት ምንም ማታይ።

ነፍጠኛ ላም

ታሰራ ተጠፍራ ሳሚቷ
በግድ ተጉዛ ትግራይ ገብታ
የክልል ቋንቋ እላቅ ብላ
ቧ ብትል በእማርኛ
ይች ትምክህተኛ
ነፍጠኛ ተብላ ተወገረች
ሳር በሌለበት በረሀ ተሰደደች።
ዘር ቋንቋ ሳያጣሩ የዘረፉ
ሳይቀጡ ያጓጓዙ
ድሀ ሳሚቷ ፍዳ እየች
በምታውቀው ቧ ባለች።

አማርኛ

"ድንገቱ" ደረሰ ማንም "ሚተይበው"
ዛሬ "ቅቡል" ሆነ
"ገንባር-መስመር" ሀገር ስልቴን አፈረሰ
"የሚስተገበረው" እያደናገረ
"ታዳጊ" ወጣቱ አዳጊነት ትቶ "ሰለባ" እየሆነ

ከአጸደው ተባር "መዋዕለ" ገብቶ
"ጢያራውም" በር
"ራቢጣው" ጮኾ
ሲዘገብ "ሲተየብ"
የአማርኛው ትርጉም ሀገር ጥሉ ጠፍቶ።

እብዱ ማነው?

እብዱ ማነው?

ዚርቁን የጣለ
ናሳው የዞረ
ዝሉት ሳልቶ

ውሉን የሳተ

ማው እብዱ የለየለት
ራቁት ሂያጃ
ድረቱ እርብን ጥሩ ለዘሸ?
ዳንቀኛ አውራው?
ሱፍ ለዘሸ የተሞሸረው
ሀገሩን ካጀ ራሱ የሞተው?
ራቁት መሆን ካሳዘደማ

ሀጻኑ ሁሉ ምልዓተ ሕዝቡ
አማኑኤል ገባ።
ያበደሰ በእውነት ውሉን የሳተ
ሀገር ወገኑን ሁሉን የካደ
በንጹሐን ደም እየነገደ
ለአምባገነኖች እየሰገደ
ልብሱን ተሳብሶ የተራቆተ ።

ቅብጠት

ዛፍ በረረ ወፍን ፍለጋ
እምታርፍበት እምትዘፍንለት
ፍየል ነገደች ነብር እያለች
ፍርሀት ናፍቋት ሞትን ፈለገች።
አሀያ አናፋ ጅብ ናልኝ እያለ
በልቶ መተኛት ደበረኝ አለ ።
ሀበሻ አበደ ወያኔን ጠራ
ሀገር ረስቶ ደርግን ቢጠላ
ትሻል እያለ ትብስን አገባ

ውሉ ሳያድርም መቀመቅ ገባ
ውርደት ለበሰ ሀገሩን አጣ።

ሀበሻ

በበረሀ የሚበርደው
ሞቻ ገብቶ የሚሞቀው
ጠኔ ይዞት የሚጠግበው
ሳይጠግ ጥሚት አልባ

ሀዘን ውጦት ሳቂታ
ተቀምጦ ብቅል አውራጅ
ሲንጦራራ ተጎንባሽ
ትላንት ሞቶ ዮዛሬ ሰው
በነገ ሳይ ዮሚያሾፈው
ብልህ መሳይ ተላላ
ሞኝ መሳይ አራዳ
ሀበሻ ነው ሀበሻ ነው
ትላንት ሞቶ ዮዛሬ ሰው
በነገ ሳይ እያሾፈ
በራሱ ሳይ ሚቀልደው።

ታሪክም ይረሳል

የታሪክ ጎማ ባለፈበት
መሪት በእንባ-ደም ከራሰ
ታሪክ ተጽፎ ባለፈበት
ብራና ወረቀቱ በበደል ከተጨራመተ
ጥላቻና ግጭት
ትንቅንቅ ጦርነት
የተውሰ ጥይት
መንደሮች መጋዋት
ሥቃይ-ወርደት ሰደት
የሽዎች መፈጅት
ከሆነ ታሪኩ
የታሪክ ዋና ገጽ በፍቅር ሳይገለጽ
በሰው ደም ከራሰ
በቀል ከታረሰ
ታሪኩ ይዘለላል
ከተም ባይረሳ ወደጎን ይተሟል
ከሁሉ ሌሎች ሕዝቦች ይህን ተረድተዋል።
ሀበሻ ግን ሌላ ያልታደለ ሆኖ
ታሪክ አገላብጦ ተረቲን አላምጠ
የጥላቻን ምሪሩ ይደግማል አክርሮ።

ጊዜ የቀበረውን ቆፍሮ ያወጣና
እሳዛኝ ታሪክን ሊደግም ይባዛናል
ይላል ደፋ ቀና።

ጉድ በነፍሴ

የፍሴን ጉድ አገኛት መጸለይን ተውኩኝ
አማኝ መሆኔንም እየጠረጠርኩኝ።
ታጋይ የነጠረ የሰላ ዘረኛ
አቡን ጳጳስ ሲሆን

ቁራንም ያልቀራው
በዘር ታርጋ ብቻ
ሙፍቲ ሲባል ሲሾም የሻሪያም ዳኛ
ጉድ ዓይቶ ዓይን ያልኩት
ልቤን አስጨከን
ጸሎት ከንቱ አሰኘኝ
ነፍሴንም አስረሳኝ
ማመን ምን ሊፈይድ
እያለ አናጋኝ።

ለሩቅ ሀገር ፋኖ

እዚህ ናና እስቲ አሳየኝ
ጀግና ሰው ሞልቷል እስቲ አሰኘኝ።
ና ና ተጠጋ እጅህን ዘርጋ
ልዳሰው ልንካው የጥይቱን ብስ
ያንን ጠባሳ።
ና ና አሳየኝ ውጣ ውረዱን
ተጉዘህ እይተህ (ሀቅህ ከሆነ) የለመድከውን።
ና በለኝ ተዋጋ ጦሩን ሰብቀህ
በራሱህው እጅ ጠመንጃ ይዘህ።
ና አስተዋውቀኝ ትግል ከምትለው
የፈረ ልቤን ድፍረት ያድምቀው።

ናግ አሳየኝ ታገል አታገለኝ
እንዲያው በሩቁ ከምታደርቀኝ
በጽሑፍ-በካሲት ከምታቸከኝ
ናና አታገለኝ
ከፋ ደጉንም ና ተካፈለኝ
በሩቅ ርቀት ከምታደርቀኝ።

እንጻፍ ግጥም

እንጻፍ ግጥም
የእነተሰፋዬን ተሰፋ ያቀፈ
የእምህን እምህ የወረሰ
የጸጋዬን ጸጋ የለበሰ
የእነአበራሽን ብርታት የቀመሰ
የእነጋይምን ትዕግስት የታገሰ
እንጻፍ ግጥም የቀላ
በእነጻዊት ደም በእነአብደላ
እንጻፍ ግጥም የሰላ
የዉቋኝ መንጋን የሚቀላ
የነጻነት ክቡር ዜማ
የመብት የሰብሶና ማወደሻ
እንጻፍ ግጥም መቀሰቀሻ
ሰወን ለሰውነት መጋበዣ
የባርነትን እንቅልፍ ማስወገጃ
ቅሊት ውርደትን መሰረገፍ
ናቅር ተሰፋን መቀሰቀሻ
ከፋት ጥላቻን መሰረገፍ።
እንጻፍ ግጥም
የተሰፋዬን ተሰፋ
የጸጋዬን ጸጋ
የሰማሳትን ክብር መላበሻ።

ተፃምረ-ክልል

የክልል ፖለቲካ ትሩፋት
ጸጋው ቤዛው በዝቶ
በትግራይ ክልል እንድ ተትረፍርፍ
ምድረ ሀበሻ ግሩም አለ
ተፃምር እያስተዋለ
የክልል አውራ ሁሉ ዉምቶ
ጅብ ከክልሉ አህያ ጋር ተፋትሮ
ነብርም ከክልሉ ፍየል ተጋብቶ
ለክልል ባዳ ብቻ አውራ ሆኖ
ምድረ ሀበሻ ግሩም አለ
በየክልሉ እያጉተመተመ
የገዢ ሥልጣን ክልሉን
ሚነግረን ጠፋላ እያለ።

አጉል ክስ

በጠራራ ጸሐይ በመንገዱ
ተደብድቤ
ተዘርፈ
ለሆስፒታል ተዳርጌ
ዱላው ነው መሰል ያፋዘዘኝ
ያጃጃለኝ
ደብዳቤዬን መክሰስ ያስከጀለኝ
ታጋይ መባሉን ብጻይ ያረሳላኝ
ለቀዉኔ ፍርድ ቤት የጻረገኝ
በሰም ማጥፋትም ያስከሰሰኝ
ጸሐዩ እኮ ነው ያሳበደኝ
በዘመነ ወያኔ ፍትህ ያስከጀለኝ።

በሚ አጣንሳ

ፈጣሪ ነኝ ካለ

ከሆላ ነኝ ካለ ^{የሆላው} የሆላው አባት

አዋቂ ነኝ ካለ ^{ሆላው} ልብ በፈ

አምላክ በሉኝ ካለ ^{አልፋ} አይቀር አሚኒን

ካርታው ጠፋበት ወይ ^{በአምላክው} ፈጣሪ

አውቀቱ ጠፋበት ^{ወይ} ላይነታ ተኝ

ወይ ጉልበቱ ላላ

አምላክ ነኝ ካለኝ የሆላው ሰው አበው
ዓይኑን ከፍቶ ግድብ ለምንስ አቀተው
ምንዋ አልሰጠኝ አለ ሀገር ሙሉ ለቅሶ
የት ደረሰ ይባላ ሰይጣን በዓለም ነገሱ

ወይስ እገዛሪ ሰው ነው

ሆላን ይሰለጽል

ሲሻውም ይረሳል

በሌላውም ሥቃይ ውስጥ ውስጡን ይሰቃል።
አምላክ ነኝ ካለኝ ሆላንም ፈጣሪ

ሆላንም አዋቂ

ከየትስ ደረሰ ወዋት ተደበቀ

የራሴንስ ጸሎት ከየት አደረሰ

ወደት ወረወረ

የደረሰህ ሲነግሰህ

የሆላው ልብ በሆነ

የጥሩ ሲመጣሪ ገደሙ ሲለከላ

ምንዋ ምን አለ
ከየትስ ደረሰ
ወደት ተደበቀ
የፈጣሪን ቦታስ ለግን አስረከበ

ዛሬም እንደትላንት

የጣየት የደም ግብር

ለጋ ወጣት ለእርዳ

ሲያቀርቡ የከረሙ

የደያብሉስን ክርፋት ዕጣን ሽቶ ብለው
ቀንዱ ጌጣችን ነው ሲሉን ሲሉ ከርሙው

በደም ሰክሮ መፎክ

ጠርሙስ ሰብሮ ጩኸት

ለዚህም አጫብቱብው

በለን ገደል እረድ

ፍጁት በለን አዘዝ

ሲሉ ሮኸው ባጅተው

ጣየቱ ቀን ደርሶ ፍርክስ ያለ ለታ

እጥፍ ሙሉም አሉ

እረ-ጣየት እርግን ድንገት እነገሱ

ገደለው ለጣሉትም የአዝ እንባ አዘኩ።

ገዳይ ተቆርቋሪ

ኢሠጥ ደሞክራት

ወያኔም ሕዝብዊ

ሌላም ሌላም ሆነው

የፈረደበትን መምተርን ቀጠሉ

በቃላት በጥይት

ዛሬም እንደትላንት

ኢሕአፓን ገደሉ።

ያልነበረማ

የላየማ ያልነበረ
 ጥይቱ ሲጮህ ሲንጣጣ
 ልብ ፈትላክ ሊል ሲቃጣ
 በምብ አጻፍኔው ሲፈነጻ
 ያልነበረማ
 የማታ ጉዞ ውጣ ውረዱን
 ቁሰለኛ ሽክም ርህብ ጥጫቱን
 ተቀላቀልን ከቶ ያልሰማ
 በጥይት ቀርቶ በሾህ ያልደማ
 በገማ ዋሻ ሥጋትን አቅፎ እንቅልፍ ያላጣ
 ማደንዘዣ አልባ ቁሰሉ ያልተሰፋ
 ያልነበረማ ከቶ ያላየ
 ከመቅጽበቱ
 ከሚወደው ጋር ለዘለዓለሙ ያልተለያየ
 ጓዴ ያለውም ሲከፍ ያላየ
 ያልነበረማ ሁሌም ወቃሽ ተች
 ሥቃይ መከራ ሽክሙ የሆነውን
 ትጥቁን ሳይፈታ የታገለውን።

ታጋይ

የትግል ሀገር የመከራ
 እትዋጅያችን ታደላ
 ታጋይ ቢተመንግሥት ገባ
 በየአደባባዩም ታጋይ ዋላ
 አሳሪ እሪጅ ታጋይ ሆነ
 አግቢ ወላጅም ታጋይ ሆነ
 ጳጳሱ ሳይቀር መስቀሉን ይዞ ታጋይ ተባለ
 ወንጌል ታጋይን እየሰበከ

ምድረ መናፍቅ ተጠመቀ
 አዲሱ ታጋይ በረከተ
 ተለጣፈውም ተቀፈቀፈ
 የጥይት ጩኸት በረከተ
 አሰላ ራሱ በዛ ወለደ
 እርባጉጉ አሰቦት በሽበሽ ሆነ
 ጉደጓድ እስር ቤት ከመጫፍ በዛ
 ትግራይ ከሌላው ቁራሽ ተለየ
 ኢርትራም በዚያው ተገነጠለ
 ታጋይ ጳጳስ ሁሉን ባረከ
 ወንጌል ወያኔን በእንግሊዝ ሰበከ
 ሀገርን ማጥፋት ግዳጅ ተባለ
 ወያኔ ታጋይ በደም ታጠበ
 ሀገር ሊያጠፋ ምሉ ቀጠለ
 እዚህም ብጻይ ከወዲያም ታጋይ
 ንጉሱ ታጋይ አቡት ታጋይ
 ያ ሺኩም ታጋይ ያ ገዢም ታጋይ
 የታጋይ ከስተት የሕዝቡ ሥቃይ።

የም አልፏል

የም አለፈ
 ዓመት ዓመትን ተከቶ
 ዛሬ ያልነውም ትላንት ሆኖ
 ነገን እርቆ ከአድማስ ለግቶ።
 አለፈ ልካችንን አላውቆ አሸቶ
 ጀግናን ከፈሪ ውዱን ከመናኛ ለይቶ
 እስኪያልፍ ማልፋቱን አረጋግጦ
 የማያልፍ መስሉ ከርሞ
 ለማጀት ጽድዲት
 ለጴጥሮስ ይሁዳነት አጋልጦ
 ሀፍረት ማትን እከናገቦ
 ወኔን ሰልቦ አዋርዶ

ለመሀይም መንጋ ሁሉ አሰግዶ
ለአረመኔ ጭራት በዚያው አሰገብሮ
ሁሉም ሰብዕናን ቀምቶ አልከሰከሰ።

ያም አለፈ
የማያልፍ መሰሉ ከርሞ
እምቢኝ ያሉትንም በቀይ ሽብር ፈጅቶ
አርዶ ቆርጦ ጥሉ በገፍ ገድሎ ቀብሮ
ወኔን ባገኘበት በጭፍን መትሮ
ፍርሀት ከሀይትን ኮትኩቶ አለምልሞ
መኖር መበርከትን ለበድን አሳቅፎ
አዋርዶ
አጪማልቆ
በመቃብር ኑር ሰንቱን በቁም ገድሎ።

ያም አለፈ
ትላንት ዛሬ ሆነ
ለነገ በታን ለቆ
የዘላለማዊነት ፋክራው ተኖ
ተኖ ጠፍቶ
ታሪክ ሆኖ
በሕዝብ ትግል ተቸንፎ
በተሰፋ ተሰፈኞች ተረትቶ
ከአፈር ትቢያ ተደባልቆ።

ለፍቶ ያልተቸነፈው ተረፈ
የተልፈሰፈሰው አፈረ
በቀን ቆጠራ ኑር
በእንበርክት ብልጠት ተጠፍሮ
በሬሳ ክምር ላይ ተረማምዶ
ህሊናውን ገድሎ ቀብሮ
ጎርፉን አሳልፎ
የኖረው ውርደትን እንደኑር
አፈረ

እምንትነቱን በይፋ ለበሰ
በድንነቱን ታቅፎ እየቀረ ።
ያም አለፈ
የተው ዝም በል ዘመን
ገነት የተተከባበት በገሀንም
እኛ ማለቱ የሞተበት
ግለኝነት የነገሰበት
ጀግናን ማሳደድ የለፈነበት
ፈሪ ምላሶች የተንጣጡበት
በየፈፋውም ውድ አበባዎች የረገፉበት
መጃ እሾሁ ለዙፋን ሥልጣን የደረሰበት
ያም ሁሉ አለፈ ትላንት ሆነ
ነገን ማስተናገድ እየተገደደ
ለእምቢኝ ባዮቹ
ለአመጽ ልጆቹ
ለሀገር ሟቾቹ
መስገዱ ግድ ሆነ ።
ዛሬም ትላንት ሆነ
ነገም ዛሬን መንታ
የዕድል ጉዳይ ሆኖ እየደጋገመ
አልፎ ሄደ ሲባል እየተመለሰ
ጊዜ ያለፋውም እየተደቆሰ
የእምቢኝ የአመጽ ጎራም
ዛሬም እንደትላንት እየተመተረ

በነፍስ ቸርቻሪዎች እየተጠበሰ
አለፈ የተባለው ላያልፍ እየማለ
ሰም ቅየራ ብቻ ሥቃይ ቀጠለ ።
የእምቢኝ አመጽ ጎራም ጭራሽ እጁን ላይሰጥ
ሁሉ ጨልሞበት ላይሰግድ ለባለነፍጥ
ሕይወቱን ላይገብር ለአንገት ሰብሮ ውርደት
ላይሆን ተለጣፈ
ላይሆን ተቀጣሪ
ላይሆን ሀገሩን ሻጭ
ለባዕድ አገብዳጅ
አለሁ አለሁ ይላል

ተቃውላን ያደረገው
 የወርደት ወረርሽኝ ገዝተው እንዳይተላለፍ
 ቆርጦ ይታገላል።
 ነገሩን እንዳይሆን
 ሀገርን ትዝታ
 ቆርጦ ይዋደቃል።
 ያም አልፏል
 ይህም ያው
 አይቀርም ግለሰብ
 በአዝብ መቸነቱ።
 የግደብደው ዋልካ
 መረረ ተቃውላንን
 በአሰሪ ይደርቃል።
 የንጉሱን እንዲያው
 ዛሬን ቢያሳልፍም
 ነገር ይታገላል
 ሀገርን ሙሉ ለሀገር
 በደብተ ይፈካል
 እምቢት የሚል ካለ
 የሚታገል ካለ
 ጨዋት ይቸክላል
 ዛሬ ነገር ያልፋል
 ከቶ ሳይደገም ተራሽት ይዋታል።
 ተራሽት ያልፋል።

የቴን ሐውዜን ያርገው

እንደገና አሳርፎና የሚለው ሀገር
 የሰጠው ቢያውቅ ነው ከዛጅም ቢሻ።
 የሰጠው በውጭ ተራሽ የጽሐፊ ጽሑፍ
 ስለሆነ በታሪክ ቢጽግናል።
 በታሪክ ላይ ሳይሆን ሳይሆን ሳይሆን
 በጥንታዊው በጥንታዊው ጽሑፍ

ይለዋል ፍንግል መሞቱ ሳይቀር።
 በአሰባ አርባት
 አሰባት አረካ
 አረካ ጽሑፍ
 ጽሑፍ ገጽ
 ጽሑፍ ገጽ
 በሽቃ በገንደር
 በሽቃ በሀረር
 በሀረርን አፋር
 ፍንግል ከርትው ይላል
 በገጽ አየሞትም ወዲያውን ይረሳል።
 ሞትን ሐውዜን አርገው ብሎ አይጽልደም
 የት ብሞት ይበጃል ብሎ አይዘጋጅም።
 ከክልል አንድ ውጪ ፍንግል ሙትት ይላል
 በሺዎች ቢሞትም በገጽ ቢታረድም
 ወዲያውን ይረሳል
 በሐውዜን ይቀናል።

አዲሱ ቀረርቶ

የግን ክልል ጠፍቶ የግን ሊለግ
 የግንን ጠፍቶ ግን ሚባል
 የግንን ውሀ ግን ሚቀጽ
 የግንን በረ ግን ሚቀጽ
 የግንን ክልል ግን ሚቀጽ
 የግንን ራደል ግን ሚቀጽ
 በግንን ጽንጽ ግን ሊነጋገር
 በግንን ክልል ግን ደፍሮ ሊሰፍር።

ሁሉም ክልሉን ክልሉ ብሎ
 ይኑር ይተፋ እንጂ አይሄድም ዘሉ
 የምን አብሮ መኖር የግንን አንድነት
 ጅርብ ለምን በምን አንድ ወራ ሀብረት
 ክልል ክልሉን እንጠፋለን እንጂ
 የአውራ መረጃን እንሆናለን እንጂ

ማን ከልሊን ነከቶ የቻርተረን ፍራ
 ለጥፋቴ አሰቦ የቸረኝ ወያኔ።
 ከልሊ አትጠፋም ባታልፍ ሕይወቴ
 ሻላሊያ የሰጠኝ የቸረኝ ወያኔ።

የውሸት ሀበሻ

በረረንጅ መንገድ ተቀጥሮ
 በደሃር የደለበ ሀበሻ አገኝቼ
 በሸረር ሲሄድ በፓጀሮ
 ጤና ይስጥልኝ ብለውማ
 ለገጩኝ ቃጣ
 ዓይኔን አፍጠ
 ጤሶ በቁጣ።
 ገላምጦኝ አለረ
 በረረ
 ታላቅ ትምህርት ሰጥቶኝ ነገደ ።
 ደሃር ማንነትን መሰረዝ መቻሉን
 አስተምሮኝ ሄደ ።

መኞ ገደኝ

ፋቲ ቡዳ እኔ ጥላወገ እኔ
 ፈላሻ ትማንቲ
 ገደላኝ ወይጠሙ
 አድገ ነፍጠኝሁም
 ጠላጥ ባርያውም
 ሁሉም እኔ ሆኜ
 ድንቀርናን ገላጭ

የጥቁር ዘረኝን ገበያ አጋላጭ
 ገበያ አፍረጥራጭ
 እኔው እኔ ሆኜ
 ደንቆሮ ቢሳደብ
 በሰድቡም ቢጥረድ
 ከቶም ማንነቱ ዘረኝ ገዝተኝ
 ለሁሉም ቢጋለጥ
 እኔ ምን ገደደኝ
 ብስደብ ብስደብ
 ብጠቁር ብቀላ
 ያው አትዋጽዶሁ ነኝ።

መኞ ሀበሻ ድሀ

ይሉናል ሀበሻ ድሀ ነው የነጣ
 ጓላቀር በሽታ ቋት ጭራሽ ንብረት አልባ
 ይሉናል ሀበሻ የርሀብ ምላሌ ነው
 እንደዝንብ የሚረገፍ አላዛኝ ፍጡር ነው።
 ይላሉ ሀበሻ ችጋራም ነው ጠኔያም
 ሊያለፍለት ያልቻለ ቁጥር አንድ ተውላካም
 ይላሉ ይባላል ብዙ እድምጠናል
 ሁሉም ትጥፈት ውሸት መሆኑን አውቀናል።
 ሀቅ አውነቱ ሌላ መቼ ሀበሻ ድሀ
 በቀልን አምርቶ ለሌለው ሚያበላ
 ብሶትን አድሶ ለሀገር የሚያበላ
 ዓይኔን ድሮ የሰካ ከራሱ በጎላ።

አልሰማ ሳለው ሁሉ

መጣሁኝ ሲላቸው
 ይሁን ይምጣ ያሉ
 ተዉ ይቅር ሲባሉ
 ሳይሰሙ የቀሩ
 ጽልመት ደይኑ ሰፍኖ
 ብርሀን የታያቸው
 ምጸት እየመጣ
 ተስፋ የወረራቸው
 ዓይኖቸው ታውሮ ጀርአቸው ተደፍኖ
 የመጣባቸውም መጣልን ተብሎ
 ሀገር ጉድ ወረራት ሰው በቁሙ ሞቶ።

በቀናት በወራት በቅጽበት እመርታ
 ሁሉም ተጋለጠ
 ባንዲራም ጨርቅ ሆነ
 መብትም አፈር በላ
 ግድያውም ደራ።

አላይ አልሰማ ሲል የከረመ ሁሉ
 ልይ ልሰማ ቢል ከቶ
 ዛሬ ቢፍጨረጨር
 ጅብ ከሄደ ጩኸት
 የሚያሳዝን ሃገር
 የማይፈይድ ሃገር።

ለብሔርተኞች

ወያኔ ተንኮለኛ
 መርዝ ረጨ ብሔርተኛ
 ጅሉ ሁሉ ተመረዘ
 ብሔራ እያለ ፈዘዘ
 በየብሔሩም ተደራጀ
 በወያኔ መርዝ ነሆለለ።

ወያኔ ተንኮለኛ መርዝ ረጨ ክልል ተብሎ
 ሰው ሁሉ አበደ ክልሉ ወይ ሞት እያለ
 የወያኔም መርዝ ግቡን መታ
 ብሔራ አስብሎ ጠቢያን አስረሳ
 ሰውን አጥብቦ እያበላላ።

ደም

ቀይ ቀለም ቀይ ነው
 ሳልሳም እንደዚያው ነው
 ቀይ ቤትም ሞልቷል
 ወንዱም ተትረፍርፏል
 የአሜሪካን ሕንድም ቀይ ሕንድ ተብሏል።

አርማም ቀይ ይሆናል ትግል በደራበት
 የጀግና መስዋት በሚዘከርበት።
 አርአያ ሆኖም ቀጣይ ባፈራበት።
 ጥሬ ሥጋም ቀይ ነው እንዲያው በደፈና
 ደምማ ቀይ ነው የሰው ከሆነማ
 የእውራ ሰው ግን ድፍርስ ጭራሹን አተላ።

ደምማ ቀይ ነው የሰው ልጅ ከሆነ
 ወኔውን በአረቂ ገድሎ ካልደበነ
 ሀሊናውን ሽጦ ሁሉንም ካልካደ ።
 ደምማ ቀይ ነው ዲበኩሉ ኃይለኛ
 በትግል ላይ ሲፈስ ሕይወት ማለምለሚያ
 ሀገር መጠበቂያ።

ሰላመ ወያኔ

እጆች ለመመገጃ ለመብቱ ሳገራ
 ብሎ መነሳቱ ጦረኝነት ሆኖ
 ጸረ ሰላምነት በሚልም ተወግዞ
 ባዶ እጅን ብሰለፍ
 መብቱ ብዬ ብሮህ
 ለእንድነት ብቆም
 በሰላም ለሰላም ልታገል ብሞክር
 ጦርነት ሰራዎች
 የእልቂት ፋብሪካዎች
 ጣቶች ቃታ ይላቡ ብለው አዘዙብኝ
 ራሳ ከምረው
 ከአርባጉን ጎንደር
 ከጊደዎ ወተር
 ባዲላባ ጭምር
 በኮሌጅ በመስጊድ
 ራሳ ከምረው
 ንጹሐንን ገድለው
 ሰላመ ወያኔን በገቢር አሰረዱኝ
 ጦረኛ ነህ ብለው ጦሩን ሰደዱብኝ።

ለአድርባዮቹ

የመጥምቁ እንገት ሲቀላ
 ሳሎሜ እሱ
 ኢየሱስ ሲጋለጥ ሲያዝ
 ይሁዳ እሱ
 ጸሐይ ስትጠፋ
 ጨለማው እሱ
 ገዳይ ሲያጓራ
 ፎካሪው እሱ
 ራሳ ዙሪያ ዘፈነ ሲቀለጥ

ከራር መቼ እሱ
 የጠቋሚ ጣት ባለቤት እሱ
 ዘመንም አልፎ አዲስ ሲመጣ
 ትላንትን ከዶ ለዛሬ አዳራ
 ሁልጊዜም እሱ።
 ወኔ የክዳው እራ ባለበት
 ያው ጫኪ እሱ።
 ነፍጥ ባየበት ሚንክሰው
 ከህደት ሲደራ አለሁ የሚለው
 ጀግና ሲፈለግ እልም የሚለው
 ሁልጊዜም እሱ።
 ባንዳ ሲጠራ
 ቡከን ሲፈለግ አለሁ የሚለው
 ሰው ባልዋለበት በሚከረፋው
 በግሞች አምባ ቤቱን የሰራው
 ሁልጊዜም እሱ።

ፎረም ሰማንያ አራት

ከህደት ውሀ ፈሳሽ ተልፈሰፋሽ
 ፎርም የለው የራሱ
 ካልሆነ እንዲያው መልፈሰፈሰ
 የዘመኑ ግን ፎርም ከጀለ
 ቁጥር ተሰጥቶት ፎረም ተባለ
 "C" ጠጥራ በ "C" ተገታ
 መድረክነቱ አጉል ጨዋታ
 ቅጥረኛነቱ የሌለው ፋይዳ
 ፎረም 84 ከቶ ፎርም አልባ
 የከህደት ምስል የወያኔ እምባ።

የእነእርገጤ የእነቀልቤሳ
 የእነተሾመ የእነአሊሙሳ
 የእነመንግሥቱ የዚያ ሰው በሳ
 ሰደድ አራጁ
 ሽብሩ ቀዩ
 ሁሉም ይረሳ።
 ማስታወስ ጭራሽ ካልጠቀመማ
 ለምን ማለቱ እንዴት ማለቱ ካልፈየደማ
 እነዚያ ሁሉ ወንዶቹ ጀግኖች
 እነዚያ ሁሉ ሴቶቹ ጀግኖች
 ከተቻለማ ሁሉም ይረሱ
 ለሀገር ለወገን ሕይወት በሰጡ
 ፋሺስት ጠባብን በተጋፈጡ
 ሕዝብን ሚያኮራ ታሪክ በጻፉ
 ከተቻለማ ሁሉም ይረሱ
 መድረኩ ይሰጥ ለገዳዮቹ
 እጽማቸው ይውጣ በቀላጆቹ
 ትላንት ይደገም በዛሬዎቹ
 ከተቻለማ ሁሉም ይረሱ።
 ካልጠቀመማ ከታሪክ መማር
 ሁሉም ይረሱ ትውልድ አይማር።

ምስጢሩ ገባኝ

የሚገኝ ጠፍቶ ተሞኝቼ
 በትምህርት ዓመታት አጥፍቼ
 በቃ አበቃሁ ብዬ
 ዲግሪ በተርታ ተሸከሚ
 ተሞኝቼ
 የእድገት ብልጽግና ዋስትና
 ትምህርት መሰሉኝ ተታልዬ
 ዛሬ ምስጢሩ ገልጥ ሆነልኝ
 ለእድገት ብልጽግና ዋስትና
 ህሊናን ሰብዕናን ጭራሽ ገድሎ

ሀገር የለ ወገን ከሆድ በቀር ሁሉን ክጾ
 ወያኔ ሆኖ መለጠፍ
 ጠፍተፋኝ ብሎ መነጠፍ
 ምስጢሩ ይህ እንጂ
 ትምህርትማ ምን ፈይዶ?

ማናቸው?

ምግብ በሞላበት ጥላቻ ሚበሉ
 ታሪክ ሳይረሳ
 ህቅም ሳይቀበር
 ቅጥፈት የመረጡ
 አብረው ያበጁትን አልሰራንም ያሉ
 ማንነታቸውን ለመጤ አፈ ታሪክ
 ሰርዘው የቆሙ
 በሰውነታቸው ጭራሽ እምነት ያጡ
 ጽንፍ ተወንጭፈው ወገንን የከዱ
 ፍቅርን አስወግደው ጭላቻን ያቀፉ
 ሲጋባ ሲዋለድ ዝንትዓለም ተዛምዶ
 አብሮ የኖረውን
 በልዩነት እሳት እየለበለቡ

በአዳም ካልሆነ ንክኪ የለህም
 ባዕድ ነህ ሌላ ሰው ብለው ሚያራርቁ
 ከድጡ ወደማጥ ከምጣድ ወደእሳት
 ሁሉ የሚገቡ

እግር ጤና ሆኖ መጸህ ሚቀናቸው
 የአሰሳ በደኖ ደም ያከረፋቸው
 የታሪክን መብራት በጥላቻ አቅልተው
 መለስ ሲጣላቸው አስመራን ለምንው
 በሰም ብቻ አንበሳ በግብር ግን ቀለው
 አለን አለን ብለው እንደጤዛ ተነው
 ጉልበተ-ቁጤማ ብርሀን ጸፍንት
 ሆነው የሚገኙ
 ምግብ ባልጠፋበት ጥላቻን ወጥቀው

ግናቸው እኚህ ጉዳቸው
 ተርፎ ፍቅር እንድነት
 በቂም በቀል ጠኔ መሞት የመረጡ?

ወያኔ

ታሪክ እሳ ቢሆን
 ቢርቢራው ወያኔ
 መብት ዋርካን ቢመስል
 ፋሱ ያው ወያኔ
 ሰላም ርግብ ቢባል
 እባቡ ወያኔ
 ሀገር ብርሀን ብትሆን
 ጨለማው ወያኔ
 ደሞክራሲን ስንዴ ብለን ብንጠራ
 እንከርዳድ ወያኔ
 እርበኛ ካልንማ
 ባንዳው ያው ወያኔ
 ስፋት ህብረት ቢባል
 ገበት ያው ወያኔ
 እውቀት ብለለት ቢባል
 ድፍን-ቅል ወያኔ
 ጥፋት ድቀት ካልን
 ካልን እፈና እልቂት
 ካልን ጎጠኝነት
 በገፍ መገደል መፍጀት
 ወሽት ሁሉም ትጥፈት
 ካልን ሀገር አጥረ አበጋዝ የውርደት
 ሁሉም ያው ወያኔ::

ይሁዳ ሞኝ

የእግዚርን ልጅ ከድቶ
 ሰላሳ ፍራንኮች ያገኘው ይሁዳ
 ኢትዮጵያ ቢመጣ
 ሀገር የሸጡትን
 ግለሰብን ሳይሆን ሕዝብ የቀወሩትን
 እግኝቶ ቢያወያይ
 ምን ይሰማው ይሆን?
 ከሀደትን ይክዳል
 ወይስ ተሞኝቼ
 በሰላሳ ብቻ እያሰሰን ሽጮ
 ብሎ ይጸጸታል?
 ወይስ ሰም ቀይሮ
 ለገሰ ይባላል?
 የይሁዳ ከሀደት ይገርመን ነበረ
 መለስን ካየንስ በነበረ ቀረ
 ይሁዳ ያሳዝናል በርካሽ የሸጠ
 እንድን ብቻ ከዶ ራሱን ሰቀለ
 እሳየ መለስን የከሀደትን ቁንጮ
 ሕዝብ የሚሸጠውን ሀገርን ቸብቻላ::

የማን ሰላም?

እንኳን የሬት ምሬት
 የምናውቀው ቀርቶ
 ቢመረን ይችላል ማርም ተርፎ በዘቶ
 እንኳንስ ጦርነት ለዓመታት የኖርነው
 ቢመረን ይችላል የወያኔ ሰላም
 ጥፋት ሆኖ ያለው::

ሰላምን ግን ጠልቶ ሰላም ከተገኘ
ለእኛ ራት የሆነን

ሰላም አለ የሚለን
በደም እየዋኘ ::

ጦርነትም ቢሆን ፍትህዊነት አለው
ሰላምን ለማግኘት

ሀገርን ለማዳን
ቢሆን ሚካሄደው ::

የጦረኛ ሰላም

የሰላምም ጦር ነው
ለሰላም ጦርነት

ጦረኛነት ሳይሆን
የዜጋ ግዳጅ ነው ::

ቤት ነኝ

ቤት ነኝ ቀሚስ ለባሽ
ለወገን አዛኝ ለሀገር አልቃሽ
ባልቲቷ እኔ እናትም እኔ
ሚስት እህት ቢባልም ምጠራው እኔ
ቤት ነኝ እኔ ለሰላሳ
ለሀገሪ ጠላት ከቶ ግልግላ ::
ቤት ነኝ እኔ የፍትር ቋት
ፍበበረ እሙ ጽናት ::
ቤት ነኝ እኔ ቁምጣ ለባሽ
በየጦር ሚዳው ወራሪ አሳዳጅ ::
ጣይቲ ነኝ ቀንጂት በሉኝ
ጽጌም እኔ መዓዛም ነኝ
በሉ እሊኒ በሉ አያልነሽ
በሉ ገነት ፋጡግ ነኝ
መሰረት ነቢሳ አልግዝና ዳር

ፈትላ ሀረገወይን አየለችም ብሎ
በንቱ እናት ቢጠራ ስማቸው ያው የእኔ
እናት እህት ጓደኛ ምንጩ ለሀገር ወኔ ::
በሉ የጀግና ትርጉም ቤቲቷ እሳ ነች
ወተት ለጋሽ እናት ያገር ዋርዲያ ነች ::
ቤት ነኝ እኔ የኢትዮጵያ
ባንዳን አርካሽ ባለሙያ
ቤት ነኝ እኔ ቀሚስ ለባሽ
የኢትዮጵያን እንባ አባሽ ::

ግጥም አቅቶኝ

ገጣሚ ሞልቶ

እንደአሸን በዝቶ
ብራና ወረቀት ሁሉ ተጨርሶ
ለንት ለንኝ ጋር ገጥሞ ተበራከቶ
ዓይኔ አይቶ

ግጥም ምንድነው ብዬ ብጠይቅም
ልንገርህ ሳስረዳህ የሚለኝ ሰው በዛ
ቀላል ጥያቄዬም እምቧጋሮ አሰነሳ ::
ቃል በቃል በፊደል ሁሉ ተሸንሸኖ
የባቤሉች ግምብ ብቅ አለ ነፍስ ዘርቶ
የመግጠም ትርጉምም ከባድ ሆኖ ቀረ
ገጣሚ እንዲህ በዝቶ መግጠሙ ተሳነ ::

የማይቻል እንዳይቻል

መቻልን ነው አለመቻል
አሸቀንጥሮ መጣል
ሽንፈትን ነው ግብዓት
በእፍጢም መድፋት
ጨለምተኝነትን ነው ግደባየት
በብሩህ ተስፋ ብርሀን ግትነን

ፍርሀትን ነው መፍራት

በጀግንነት መተካት
ራስ መድፋትን ነው መድፋት
ቀና ቀና በማለት

ውርደትን ነው ማዋረድ

ለከብር ሲሉ በመለዋት
ገንጣይን ነው መገንጠል
በዘረኝነት ባለመበከል

መቻልን ነው አለመቻል

የማይቻል እንዳይቻል
አመጽ አምቢኝ እንዳይጠፋ

መቻልን ነው አለመቻል

አሸቀንጥሮ መጣል

ባርነትን ወገድ ማለት

የማይቻል እንዳይቻል

አጉል መቻልን ነው አለመቻል።

ጸሎት

እንባ ሊፈለ ሲል ጉንጭ ሲያጣ
አፍ ሊናገር ብሎ ምላስ ሲጠፋ
እንገል ማሰብ ቃጥቶ ብሎት ሲፈታ
እጅ ሊጨብጥ ሲል ጣት ሲያመነታ
እግር ጉዞ አምርት ገትር ብሎ ሲቀር
ዓይን ግዞት ጠፍቶት በአጭር ሲንሸዋረር
ዘንብ የአገዛዝ ጌታ
ጅብ የአህያ ሎሊ
ሀበሻም የገንጣይ
ሆነው ጉድ ጉድ ሲባል
አይቼ ሰምቼ መፈጠራን ጠላሁ
የመኖር ትርጉሙ በቁም ሞት ሆኖብኝ
ሞቼ ሞት አገኝ ዘንድ መጸለይ ጀመርኩኝ።

እንዴት እናስታውሰው?

በምን እናስታውሰው?

ዴሞ በማለቱ

ቁርጥ ቀን ሲመጣ

ዲሞን በማንገቡ?

በምን እናስታውሰው?

በፊውዳል ጨለማ

ክብረት በመጫፋ

ብርሀን በሌለበት ንህን በማየቱ?

በምን እናስታውሰው?

ለነፍጥ መጎንበሱ ብልጠት በሆነበት

ትግሉ ነው ሕይወቴ ብሎ በመሞቱ?

በምን እናስታውሰው?

ሀገሪን አትንኳት ወገኔ አይዋረድ

ጥበትም ይወገድ

ለፋሺስቶች መንጋ ማንም አይርበድበድ

ብሎ በመስበኩ?

ሰብኮ መሸሽ ሳይሆን

አሻፈረኝ ብሎ

መስዋዕት በመሆኑ?

በማን እናስታውሰው?

በተስፋዬ ይሻል ወይንስ በአስማን

በቆንጂት-ከሊፋ ወይስ በዋሲሁን

ይሁን በበላይነህ ወይስ በደረጀ

በዳሮ መሀመድ ዳንኤል ባቢሌ

በብንደም ጸሎተ ወይስ በውብሸት

በሻምብል አምህ ወይስ በይትባረክ

በጋይም በገለብ

በማርቆስ በአምባዬ

ተካልኝ ጸጋዬ?

በምን እናስታውሰው?
 እምቢ በማለቱ
 ለፋሺስት ለጠባብ ባለመቸነፉ?
 መከራ ቢበዛም ቃሉን በማከበሩ?
 በማን እናስታውሰው?
 በእኒያ መዝሙሮቹ
 በውብ ጽሑፎቹ
 ኡኡታ ባሉለት
 እንባ በዘሩለት
 መስዋዕት በሆኑለት
 ታሪክ በጻፉለት?

ሁሌም እናስታውሰው
 ኢትዮጵያ በማለት
 እኔ እኛ በማለት
 አርበኛ በማለት
 በማለት ሕዝባዊ
 ለመብት ተዋዳቂ
 ሀገር አስከባሪ
 ድፍረት አስተማሪ
 የዜጋ እንባ አድራቂ
 ለሀገር ዘብ ድሚ።

()

ዛሬ

ትላንት ዛሬን ገጥጦ
 ነገን እምቢኝ እያለ
 እሐይ አልጠልቅ ብላ ስትገተር
 ጨረቃ መውጫ አጥታ ጠፍታ ስትቀር
 ኮከብ ጨለማን ፈንጥቆ
 ዛፍ ከነፋሱ ተባልቶ
 ነርፍ ከበረሀ ተፈቃቅሮ

ጢስአባይ ከስሞ ደርቆ
 እንባ በደም ስር ሲፈስ
 ሀሞት ጣፍጦ አንጀት ሲያርስ
 ዓይን ልስማ ሲል ማየትን ጠልቶ
 ጀሮ እጅ ለመሆን ተንጠራርቶ
 የተገላበጠሽ መሆን ፈሊጥ ሆኖ
 ጠኔ ሲያጠግብና ጥሚትም ሲያረካ
 ኢምንት ምትሀቱ ሰው ነኝ ሲል ሲያሸካካ
 ምድረ ተለጣፊ ሲደረግ ሹመኛ
 ቅዠት ለእውነታ ሲሆነው መንቲያ
 አውሬና የሰው ልጅ እያጡ መለያ
 ርግብ ቁራ ሆኖ ዝንብም ከንብ ሲሻል
 ሰይጣን ገዳም ገብቶ ካድሬ ሲሆን ጳጳስ
 ቅዱሱ ረክሶ ወያኔ ሲነግስ
 ሀበሻ ተዋርዶ ለፈረንጅ ሲሰግድ
 የሟች አጽም ለገዳይ ፖለቲካ ሲያግዝ
 አርበኛ እስርቤት ባንዳ ቤተንግሥት
 የባዕድ ቅጥረኛው መድረኩን ሲያጣብብ
 የአንድነት ጠበቃው ከርቶሌ ሲወርድ
 ዴዶች ተቀፍቅፈው ሀቀኛው ሲታፈን
 የታገለው ቀርቶ የከዳው ሲሸለም
 ነጠኞቹ ፋፍተው ጀግኖች ሲዋከቡ
 ፈሪ ጀግና ሲባል ከርሳሙ ሀገርወዳድ
 ኤርትራ ለድግስ ኢትዮጵያ ከል ለባሽ
 ሀቀኛው ሲሳደድ ውሸታሙ አዛዥ
 የጨቋኝ ባለሟል በክብር ሲሰተናገድ

ነጻ ድምጽ ታፍኖ መድረክ ለአዲስ ዘመን
 ተፈንቃይ ጃልሚዳ ከህዲ ሰገነት
 ለምንባይ እስር ቤት አድርባይ ለሂልተን
 የሰላም ለፋፊ የጦርነት ገፊ
 የመብት አባወራ አፍኖ ገራፊ
 ትላንት ዛሬ ሆኖ
 ነገን አንቆ ገድሎ
 ጨለማ ለእሐይ ቦታን አለት ብሎ

ለገሰ ለገሰን በነፍሱ ተከቶ
 ገህም ሳይቀድ ምሉ
 ጸሐይ እናዳይወጣ በክልል ታግዶ
 ሀገርም በገንጣይ በይፋ ተዋርዶ
 ትዠት እውነታ ነኝ እያለ ሲፈልል
 ከሀዲና ባንዳው ሀገር ወዳድ ሲጥል
 ኢትዮጵያ እሪ አለች

እንባም አፈበሰች
 ልጆቼ የት ገቡ

ምንዋስ ደከሙ
 ምነው ነሆለሉ

ሆኑ ሆድ አምላኩ
 ሳይዋጉም ሸሹ

በትል አማረረች።
 ሚሊዮን ወልጀ

መሀን ልባል ዛሬ
 በትል አለቀሰች።

ክፍል ሶስት

ሀበሺኛ

ሀበሺኛ

ላበቲክ ቤት ሆኖልን ሩዝም እንጀራ
ኢትዮጵያን አስበላን ሞተን ሞት ስንፈራ።

()

ያለፈ ያልፍና ትላንት ዛሬ ሲታይ
የዛሬ ዛሬነት ዛሬም ትላንት ቀጣይ
ከባድ ሆኖ ቀረ ነገን ማግኘት ጉዳይ።

()

በመድረክ ላይ ጩኸት ሀገርን ያመሱት
ላንቃቸው ተዘግቶ በተግባር ነጋሪት
ሰጥ ለጥ ሰፊነ ዝምታ ነገሰ
ማድረግ ቢቀር እንኳን ምላስ የት ደረሰ?

()

ወንዶቹም አለፉ ግፍን እየገፉ
ሴቶቹም እንዲሁ ወንዱን እያስናቁ
በራቁት ሰውነት እነአጅሬ ቀሩ
ወርደት የለበሱ ጨቋኝን ያቀፉ።

()

ነጭ ሊጥ በምጣድ ዳቦ አልሆነኝ ብሎ
እሳት ጨመርኩበት አንጀቴ ተቃጥሎ
ነጭ ሊጥ አረረ በገነ ከሰለ
ጨለመ ጠቆረ ዳቦ ግን አልሆነ ።

()

ሌባ ጣት ቀስረው በሀሰት የክሰሱ
ለሀቅ የቆሙትን በውሸት ያጠቁ
ሌሊቱ ሲነጋ ሁሉም ተጋለጡ
በባዕድ መዲናም አልቻሉም ሊጠፉ
የሀላዊ መሲህ ታሪክ ሁሉ ክፉ።

()

ሥጋ ካስፈለገ ከእነሱ ይቆረጥ
አጥንት ካስፈለገ የእነሱ ይወቀጥ
ደምም ካስፈለገ የእነሱ ደም ይፍሰስ
እኛ ተመልካች ነን ከትግሉ የማንደርስ
እኛ ጠባቂ ነን ድልን ለመቋቋም።

()

አሳማ ከጭቃ ገብቶ ይፈነድቃል
ዝንብም ከቁሻሻ ክርሱን ያስደስታል
የሰውም ከሀዲ ሀገሩን ይሸጣል
ቆሞ ሚሄድ አውራ ከመጣ ጊዜ አልፏል

()

በበረሀ ጉዞ እግራ ተላላጠ
ሀሊናዬም ሂዶ በወጣበት ቀረ
ክፍት ዓይኔ ተዘጋ ልቤም ድንገት ሞተ
የመተከዝ ጉዞ በየምድረበዳው ጥሎኝ እያለፈ

()

ሳሚኝ ብላትማ በጣም ሳቀችብኝ
ሳቀች ብዬ ብላት ሰማ ለቀቀችኝ
እንደገና ብላት በጥሬ አሙላችኝ
ሳቅ በእንባ ሲታጀብ ፍትርም በጥላቻ
የኑር ጥፍጥፍ የምስጢሩ መፍቻ።

()

የእስር ቤቱ ደጃፍ መቼ ተሰበረ
መትረየስ ከላሺን መቼ ተቀበረ
መች ዉለማ አበቃ ብርሀን መች መጣ
መቼ ከልብ ሳቅን መች ከፋ ቀን ጠፋ።

()

እሐይ ተዉራምታ ዉረቃም ተቀዳ
ኮቱቶ ዉለመው መሪትም ተገምሳ
ተምች ሀገርን ወር ሰብሉ ሁሉ ጠፍቶ
ሳቂ አስቸገረኝ ልቤ እበደትን መርጠ።

()

ጠረጴዛ ሙሉ ምግብ ሞልቶ ተርፎ
ያ የሚርዘው ሰው ከማዕዱ ቀርቦ
ያ የሚጠማው ሰው ከአባይ ዳር ቆሞ
በከረም 1. ሞቶት ግንቦት የሚበርደው
ፋቶር የያዘው ነው ወይ ሀገር ያሳ ሰው?

()

እግዚር እንቅልፍ ይዘት ሰይጣን ተጠናክሮ
የደደቢት ቁልጃል ሾኩ ተሰራጭቶ
ሥቃያችን በዛ ደርግ ወያኔን ወልዶ።

()

ራቁቲን ብሆን ሙቀትን ለግሳ
ጎርፋ በመንፈሴ ጠርምሶ እንዳይገባ
ይዛኝ የቆየችው አቅፋና ደግፋ
እቧን ለእኔ ሰጥታ እኔን እኔ አርጋ
ድፍረቴ ድፍረቷ እኔነቴ እቧ
ሀገሪ ዓለሜ እናቴ ኢትዮጵያ።

()

የባሪያ ነጋይ የጭቁኖች ገዳይ
የሰው ሀገር ገንጣይ ግብዝ ብልህ መሳይ
ባለወንጀል ታሪክ የሞት አጋር ሲሳይ
አሚራሳ ሚባል አውራ ነፍሰገዳይ።

()

ትኋን መኸገር ወደ ርቃኝ ሚተኛ
ወርደት ሞትን ወዳጅ የባዕድ ቅጥረኛ
ሀገሩን የሸጠ ሸክም ወዳድ ጌኛ
ለነጭ ይጸልያል ሲነሳ ሲተኛ።

()

የልጅ ልጅነቷን ለሕዝቦች ለግሳ
ያገርወገን ፍትርን ከሁሉ አስቀድማ
ለዓመታት ታገለች በበረሀ አደገች
በእሳት ተፈትና ወርቅ ሆና ተገኘች
አንድ ነች ላሉትም ብዙ እየሆነች
ቆንጆት ጸጌ ትባል ገነትም አያልነሽ።

ዋሻው መውጫ አልባ ዙሪያውን ወለማ
ጣሪያ ምድሩም ቢሆን በሽንት የከረፋ
ከገቡ አይወጡበት ድንገት ይገቡበት
ነው ወይ ተወራራሽ ነጻነት ባርነት

ሥጋ ይበሰብሳል ቀኑ ካለፈበት
ጸጉር ይሸብታል ዕድሜ ከገፋበት
ዛፍም ገበየ ይላል ነፋስ ሲያይልበት
ሰብዕናም ይሜሟል ውርደት ካበዛበት

ገና ከጠዋቱ ሕይወት ሰንዘራ
አድገንም ለትምህርት ገበታ ሰንበቃ
መነገስ ስጦታው ነው ብላን እናታችን
አመጸ ሆኖ ቀረ የእኛ ሕይወታችን።

በየቀኑ ግታ ብዙ ሰው ይተኛል
መለስተኛ ጥትን እንቅልፍ ብሎ ይሸኛል
ታዲያ ጥትን መፍራት ከየት የመጣ ነው
ጥትን ፈርቶ ውርደት ግጥምቂያው ምን ነው

በርጩማ ተቀማጭ መቸ ብቅልን ያወርዳል
ከትግል ሜዳ ርቆስ ፋና እንዴት ይከፍል
ውርደት የለመደስ መቸ ከብርን ይለብሳል
ሞትን የፈራስ ሰው መቸ ሕይወት ያገኛል

ከዚያ ከትቢያው ላይ የወንድሜ ራሳ
በቀበሌ መንገድ የዚያች እቴ ራሳ
ተራራ ብል ገደል ግጥሙ ራሳ
ራሳ በራሳ የዝምታ ውሸት
ያ ሁሉ ሲገደል አንተ ከየት ነበርክ
ዓይን ከፍቶ መኝታን ከቶ መቼ ለመድክ

ሰው ሁሉ አበደ ሰግደ ዳቦ ጣለ
መንግሥት የተባለው እውነት ተናገረ
በሀሳብ መለየት ጸጋ ነው ተባለ
የድህውም ውሸት ዛሬ ሰሜ አገኘ
ጊዜ ተለወጠ ሕልም እውነት ሆነ
ጉምን ይወብጣል ዓይኑን የወፈነ።

ጦርነት አይሉ ድኩማ በዛ
ዓይኑ የጠፋ ሰው እጅ እግሩን ያጣ
የጦርነት ጥፋት መቸ ሰው መጉዳቱ
የጦርነት ግያ መጥፎ ጥፋቱ
የሰውን ጎደሉ ለይቶ ግወጣቱ።

መስተዋቱ ባዶ ምስልን የማያሳይ
ዓይኑ ባዶ ጉድጓድ ተራ ብይ አስመሳይ
ጎፈሬው የግዢ ወጪው የተውሶ
እድነን ይሉታል በቀሙ በሰብሶ።

()

ትላንት ትግራ ገዳይ ዛሬ አማራ ገዳይ
ትላንት እርሞ ገዳይ ዛሬ አፋር ገዳይ
ትላንት ሰውን ገዳይ ዛሬም ሰውን ገዳይ
ነጋ ጠባ ገዳይ ዛሬ ነገ ገዳይ
በደም መጨማለት
የ "እኛ" መንግሥት ጠባይ።

()

በሞቀው ጃልሚያ ያውም በጥምቀት ቀን
በደመራው ሶለት መስቀል አደባባይ
በሰው መሀል ሆኖ ብቸኝነት ስቃይ
ለካህን ከውስጥ ነው ብቻ መሆን ጉዳይ

()

ሀት ሸፍታ ሆኖ ገብታ ምድረበዳ
ቤቴ አላጠሰ ነው ግጧው ቤቴ ብላ
ከተማውን ለአውራ ጥላ ከበለለች
በረሀን የፈራ አያገኘች አለች።

()

ለጉልበተኛማ ጠበቃው ብዙ ነው
ለባለሥልጣኑ ደጋፊው አሸን ነው
ሀት ገብታ ኖራ ከነስቋሎች ጎራ
የሚሰማት አጣች ብትሮህ ብትጣራ።

()

ሰላም ነው ይሉናል መፍትሔ-መንገዱ
ይሉናል አይጠቅምም ጠመንጃ ማንላቱ
ሰላማዊ ሆነን አቤት ብንላቸው
ለኃይለኛ ቆመው ላይቀር ማፈዛቸው።

()

ርሀብን የረሳ ጥሜት የዘነጋ
ቅማልን የረሳ ትጓንን የረሳ
ሥቃይን የረሳ ሞትን በሩቅ ያለ
ባዕድ ሀገር ሆኖ ፋኖውን ወቀሰ
ቶሎ ቶሎ ሙቱ ላገር አብቁኝ አለ ።

()

የፈጠርነውን ቃል ከአፋችን ቀምተው
የራሳቸው አርገው ሲያወግዙን መልሰው
እኛ በደማነው በእኛ ትግል ፍሬ
በላተኛው ሌላሰ ከቶ አስከመኛ?

()

በጠራ ዓይኗ እይታ ጨረፉ ለሰላሳ
ትዝታን ዳላሾች እጆቻቸው ቆርፋዳ
ከንፈርዋ ሳቅ አዘል ፈገግታዋ ገዳይ
ፍቅር የልብ እንጂ መቸ የእንገል ጉዳይ።

()

አርባ ዓመት አለፈኝ ጸጉራም ሸበተ
ከፋ ደግ ትዝታ ልቤን አጎበጠ
ወይ እንባ ወይ ደሜ ሁሉ እየፈሰሰ
ጊዜ በእኔነቴ አሹፎ አያለፈ ።

()

አፍጣሪ ለሰጠኝ ግራፊክ ለመጻፍ
ገጽውን ረብቶ ሳብላው ቤተኛ
አፍጣሪ ለግራፊክ ለልጁም ሰውን አጥፈ
የተሸጠ ገጽን ድንገት አፍጣሪ

()

መለስ ዜናዊ ጨመተ መንኮሶ
እንጀራ ወጥ መብላት እርግፍ እርግ ትቶ
ከትፎና ጥንሱም ግራፊክ በቃኝ አለ
ዊስኪንም ሳይጠጣ ግራፊክ ግለ
መለስ ዜናዊ በቃ መንኮሶ
የሰው ሥጋና ደም ብቻ እየቀመሰ ::

()

ሰላም አገሪቱን ጨካኝነቷን
መራት ለአራሹ መፈክራትን
እርሶአደሩ መራት አገሪቱን
መራት ታደለው ተቀበረ ::

()

በበንዘት ሶለት ተረገገ
በሐምሌ ጨለማ ከረምት ተወልጀ
በአጼው አድጌ በደርጉ ጎልሞሼ
በወያኔ መንገዱ መጸጸት ጀምሮ
ግራፊክ አቃተኝ መላት ከልቤ ::

()

በበሻ ሆኖ ጨለማን ወደድኩ
በጸሐይ ብርሃን ግልቀሰ እያፈርኩ
በበሻ ሆኖ ጨለማን ወደድኩ
ልብሰ ብለብሰሁ ራቀቅ እየሆንኩ
በበሻ ሆኖ ጨለማን ወደድኩ
በበሻነቴን ከሰው ደበቅኩ

()

የተረት ተረት በመን መቀቀሳለሁ
የጠላኝውን እምሳክ ልኮብኝ
ላንተኛ ሕልሙ ትዠት ሆኖብኝ
ሞትም እምቢ አለን ዛሬ ከፍተኛ

()

አስርቱ ቃላት የእነመለስ መንጋ
ከኢሳይያስ ያገኘት በሳህል በረሐ
ቀላል ነው ግልጽ ነው
ጀምሮ እስኪጨርስ ገንጥል
ገንጥል ባይ ነው ::

()

አውቆ የተኛን ሰው መቀሰቀሱ ከባድ
ፍርሃት ነግሶ ሲገኝ ጠፈ ሀገራዊ
ሕሊና ሲቀበር ሰው በቁሙ ይሞታል
ላገር ያልሆነ ሕይወት ከገለባ ይቀላል

()

ተስፋን ለመቃብር መዳረግ ተለምዶ
የጸሐይ ብርሀን ሳይሆን ዉለማ ተመርጦ
ለዓላማ መቆምም ከጅል አስፈርጆ
ይመረት ገባልን እራት ከንብ ቀፎ።

()

ፋብሪካ አልባ ሆነው ጦርነት የሰሩ
ሐውዜን አርባጉጉን በገፍ ያመረቱ
በአራቱ ማዕዘን ፍትሕን የገደሉ
በክልል ዘልዝለው ቀበሩን በሙሉ።

()

ደካማን ማጥቃቱ ድፍረት ከተባለ
የጀግንነት ትርጉም አውራነት ከሆነ
እንደነት ከትምክህት አልለይም ካለ
ደም ምርመራ ማጠፍ አዋቂ ካለኝ
ሁሉም የሚጠፋ የሚድንም የለ ።

()

የነፍስ ሚዛን ከብደቷ ጠፍቶኝ
ገለባ ታክል ተራራ ግራ ገብቶኝ
የሥጋ ጉራ በጣሙን አሰልችቶኝ
የታጋይ ጳጳስ የታደለ ገለጠልኝ
ነፍስን በክልል ሚዛን መዘነልኝ።

()

ከራስ በላይ ነፋስ ሚባልን ሰርዞ
ከራስ በላይ ሌላን አስቀድሞ ወዶ
መያዝ ማሰር ሳይሆን መልቀቅ ከሰፊን
ፍቅር ከቶ አይሞትም እየተጣበበ ።

()

ልጆቼን ላሳድግ ብዬ ስንገላታ
እምቢኝ ማለት ትቼ ስልም ደፋ ቀና
የሕይወት ጦርዝ ኑሮን ላላጣ ሰባዝን
ልጆቼም ሞቱብኝ ጠባቂ አባት አጥተው
የውርደትን ኑሮ ሚኖር የሞተ ሰው።

()

ፍርሀት አልባ መሆን መቼ ጀግንነት ሆነ
ድንገት ሞትን መፍራት መቼ ፊሪ አለኝ
ድፍን ድፍረት እኮ ከእብደት ይቆጠራል
ፍርሀትን ፈርቶ በድፍረት ማቸነፍ
ጀግንነት ተብሏል።

()

እንደዘመናይ እብድ ግራ ቀኝን ሰድቦ
ሳያበላ ጋብዞ ሳይገድል ፎክሮ
በቃኝ ከፋኝ ይላል አሚሪካ ገብቶ
በአፍ ተኩሶ ገዳይ የዘንድሮ ፋኖ።

()

ይሻልን ስንጠብቅ ይብስ እየመጣ
ጸረ-ሕዝብ ያልነውን ጸረ-ሐገር ሲተካ
ትላንት የደም ዕንባ ዛሬም ቀጣይ ጣጣ
ትኩሉ ሬሳ ደረቁን ሲያስረሳ።

()

ኃጢአት ሲደጋገም ጽድቅ እየመሰለን
ኃጢአት በኃጢአት ላይ ቆንጆቶ እየታየን
ሰው ገድለን ሳንጨርስ ሀገር መግደል ጀመርን
የመለስ ኑዛዜ ወደ የሁሉም ሰቀቀን?

()

ከቀበሮ ጉድጓድ ጅብ ዋሻ መግባቱ
ከእሳት ወደ ረመጥ ደጋግሞ መውደቁ
ለምደብን ወንጀልን በወንጀል ማጀቡ
ወያኔን ተቀበልን በሮጦ መንግሥቱ።

()

ሁሉ ሀገር ወደ ሁሉ ሀገር ጥሉ
ሁሉ አዋጊ ሆኖ ተዋጊ ሟች ጠፍቶ
ቃልቻው በዛና ስልቻ ያኸፍ ጠፍቶ
ቆራርጦ ጨረሰን እረት አልባ ኮሰ።

()

ጥላቻን በፍቅር ገጥመን ሳንረታ
ችግር ኑሮን ችለን በላቅ ሳንገታ
ሕይወትን ለሀገር ሳንሰጥ ሳንሰቃይ
ደግ ቀን አይመጣ ነጻነትን አናይ።

()

()

በመደብ መኝታ በጢስ ጎጆ ቤቱ
ከቅማል ከትጓን ሆኖ ውይይቱ
ፈረንጅ ዲግሪ ነሳኝ ማይም ነው እያለ
እሱ ባለመደብ ዶክተር እየሆነ።

()

መልከኛ አይደለችም ጠይም አላ መሳይ
ቅርጽ ውበቷ ብዩም ልዘፍን አልቃጣኝ
እንዲያው በደፈናው ከፋንጋ መለስ ናት
እግዜር ሳይቀር ይሆን ልቤን ለእሷ የሰጣት።

()

ደምቢዶሎ እናቴ አባቴ አዲስአባ
አጎቴ ከወሎ አያቴ ከአድዋ
ነፍሴ ኢትዮጵያ ሆነች ቅርጿ መሆን ትታ
ተጣልታ ከመለስ ከእነሌንጮ ለታ።

ከቶም ውለታቢስ ይቺ ሀገር ሞኝ ነች
የሚሞትላትን በመዘከር ፈንታ ዳግም
ትቀብራለች

ቢቆርጣት ከራሟን
ሥልጣን ትሰጣለች
ይቺ ሀገር ሞኝ ናት አጥፊ ትወዳለች።

()

ሰብዕናን መገደል ሊላም ሕይወት ማጥፋት
ለሥልጣን ለገንዘብ መሞትማ ቀላል
ከባዱስ መሞት ነው ለሀገር ለወገን
ለብዙህን ሲሉ እራስን መከወን።

()

ወጣት ተጃጅሎ በእጉል ቀን ተወልዶ
ጭራቁ ጨረሰው ጠጥት ማታ እርዶ
ወጣት ተሞኝቶ ላገር ልሙት ብሎ
ሀገር ጥሎ አለፈ አለሁ ለሚል ሞቶ።

()

ጡንቻ ማሳበጡ ጠንካራ ካለኝ
የእኔ ብጤ ድሀን መገደል ካሰከበረ
ይቅርብኝ መከበር ይቅር መጠንከራ
ምኑስ ሊጠቅመኝ ነው

እውራ እንሰላ ሆኜ።

()

ይቅር ለእግዚር ጥሩ የአዋቂ ውሳኔ
ፍቅርን የሚያሰፍን ሚያስወግድ ጭካኔ
መግር መተው ጥሩ ለሀገር ገንባታ
ታሪክን መርሳት ገን የሕጻን ጨዋታ።

()

ዛሬ ነገ ላለ ትላንት ላይ ቆመን
ለናየው ለናውቀው ከተውን ቢቻለን
ትላንት ላይ ሆነን ዛሬን በደግ ቃኝተን
ዛሬን ቀደረነው የእኛን ነገ ባረገን።

()

ክር ክርን ሲጠልፍ ቀዳዳ ይደፈናል
የክር በክር ሾኪ ሹራብ ይወጣዋል
ሰው ገን ሰውን ሲጠልፍ የሰው ነገር ሆኖ
ጉደጓዱ ይሰፋል ብዙ ራሳ አግኝቶ።

()

ያልቀበረ ያርዳ የተባለ ይመስል
ያልነበረ ያውራ የተባለ ይመስል
የእነነበርን ወሬ ሀገሪቷን ሞላት
የነበረው ሳይሆን ያልነበረው በላት።

()

ፍቅር በጀመረው በጦፊ ግለቱ
ቀጣይ ቢሆን ኖሮ እስከዕለተሞቱ
የሰው ልጅ ድህነት በወራ በቀረ
ፍቅር ተከላምኖ ጥሎ ባልዳበረ።

()

ሞኝ ሆኜ ተላላ ጭራሹን ያልነቀሁ
ጸሐይን ጨረቃን ለመሰረት ተነሳሁ
አላዋቂ ሆኜ የኑሮን ምስጢሩን
የብርሀን ባለቤት ጨለማ መሆኑን።

()

አባይም ይባላል ሸንፋም ወንዝ ይባላል
ቀንም አያልፍ ሲባል በሊላ ይተካል
ደስታ ፍቅርም በርቶ ደግሞም ድርግም ይላል
እንባና መከራም እያሸ ይከርማል።

()
ምላሰኛ መሆን ጠዋት ማታ መቅጠፍ
ችሉታ ተብሎ ተቃዋሚን ማርገፍ
ተብሎ አዋቂነት ጨቋኝ ሥርዓት ማስፈን
ተባለና ብልጠት መለስ ብልህ ሆነ
ዕድሜ ለአሜሪካ ለእነኮሽን ሄንሌ ::

()

ተንበርክኮ ጸሎት ተነጥሮ ልመና
ለአምላክ ከሆነ እንጂ ለሰውማ አይሰራ
ንንበስ ያሉለት ሰው ልመና የበዛበት
መርገጥ መቅበር እንጂ ማዘን አይመጣለት

()

በዙ ዓመት አለፈ ግፍን ስንገፋ
ተራራው ደጀን ነው ከሰው ልብ የሰፋ
ጭካኔ ግድያ ስሩን ሰዶለታል
ግፍ አይፈራን መሪት እንክርዳድ ሞልቶታል፡

()

ውሀ ጠንካራ ነው ድንጋይ ይበላላል
ጊዜም ኃይለኛ ነው ፍቅርን ያፈርሳል
ሂደታችን ከፋ የሰው ደም ጠያቂ
ትምህርት እየጨረሰን ሁሌም አላዋቂ፡

()

የቀድሞ ባላባት መሪቱን ያሰፋል
ደርግም በበኩሉ ወቲ ያግብስብላል
ወያኔም በተራው ወያኔን ይወልዳል
ሁሉም ለጥፋቱ ልቡን ገን ያጠባል፡፡

()

በመከራ ሙጫ ከጫንቃ ተጣብቆ
ክፉ ጊዜ ጠግቦ አልወርድ ብሎ ከቶ
መሪት በእንባ ታርሳ ሬሳ ሲመረት
ምለላ በርክቶ ደግ ቀን ሲፈለግ
ምሁር ሁሉ አዘዘ የሰፋ ጦርነት
ከአልጋ መገላበጥ ከወንበር መታሸት
ከተግባር ርቆ ምላስ ማገላበጥ፡፡
በትዝታ ቀለብ የማን ነፍስ ይፋፋል
ተስፋ ብቻ በልቶስ ማንስ ይጠረቃል
ራቁቱን ሆኖ ማን ደጀን ጫፍ ያድራ
ደም ያልጠጣ ሥልጣን መቸ ታይቶ ያውቃል
ፍቅር ፋፍቶ ሰፍኖ መቸ ጥላቻስ ጠፍቷል?

()

ተፈጥሮን ማሳመር መቅረጽ ማስተካከል
ላሊበላ ሳይቀር አስተምሮን ነበር
ተፈጥሮን ቁጥጥር ሚባል ፈሊጥ መጥቶ
በረሀብ አለቅን ደርጉ ደርቆ ነግሶ፡፡

()

በቋራ የፈሰሰው ከዚያም በመተከል
እርባጉጉ ደርሶ አረካኖ ወተር
የኢሳይያስ ጢሰኛ መለስ ያ ደምአደር
ሬሳ አመረተ ከደረቀው ሀገር፡፡

()

ትላንት ሞትን ደፍረን ከትግል ጎራ ከርመን
ዛሬም ተንፋሽ ሆነን የትላንት እኛን ጥለን
ሞትን መድፈር ትተን ሞትን መሞት ፈርተን
ዛሬ በቁም ደረቅን ትላንት ሰው የነበርን፡፡

()

ጉልበተኛ ዱቄት ከነፋስ ይጣላል
የጠገበ ጥርካ ምሳር ይጋብዛል
የበደ ሀዘኝ ወያኔን ያፈቅራል
ችኩል አደንጓሬ ሳይበሉት ሆኖ ያግል
የዘንድርም ፍቅር ሳይጀምሩት ያልቃል

()

ሁሉም የምናውቀው ጦርነት ሳይደራ
ጥይት ሳይተኮስ
ሰማይ መረታችን ሁሉ እንደለመድነው
በሰምብ ሳይታረስ
እንደ እባብ በምላስ መገደሉ ተለምዶ
ባህሉ ሰው አለቀ በሹከሹክታ ሞቶ።

()

ነብር ወደፍታ ፍታ ወደቅጠል
የአራጁ ከበረ የበረውም ከሳር
ሆኖ ቀረ እይታ ምስቅልቅል የክልል
ይኸኛው ሊበላ ያነኛው ሊገድል።

በሥቃይ ተወልዶ በሥቃይ ያደገ
በሰለጠነ ሁሉ መከራ የተጫነ
እንግላብደም በቀር ደስታን ያልጸሰሰ
የሚበላው አጥቶ ሊከፍል ያመረተ
ያገረ ገበረ ሳይኖር ሁሉ ሞተ ።

()

ጦርነት አልኩ እንጂ መቶ ሞትን ጠራሁ
ታገሉ አልኩ እንጂ መቶ ከትግል ገባሁ
አሁን እቀፍኩ እንጂ ልብዋን መቶ ነካሁ
ጥጋብኛ አልፈለግኩ ልጠግብ በቃጣሁ።

()

ፍክር ከሚሸሽ ታሪክ ከሚያበላሽ
ቃልኪጻንን ከዶ ከሚሆን ርካሽ
ነፍሱንም ከሚጥል ከሚሆን ተልከሰካሽ
ይሻለን ነበረ ባልነበር በጭራሽ።

()

ጨለማ ከሌለ መቶ ጎህ ይደምቃል
ኮሶ ካልመረረ እንደትስ ያሽራል
በእንባ ያልራሰ ነፍስ ደስታን ከየት ያውቃል
ሞትን ያልደፈረ ሕይወቱ ጣዕም ያጣል።

()

የወያኔ ኮሶ ምራቱ ያው ኮሶ
በጣጥሶ ይገድላል ሊያሸር ሊያድን ቀርቶ
የወያኔ ፍርድም ፍትህን ገዳይ ነው
አቡኩቶ ጋጋሪው ያ የሳህሉ ሰው።

()

ጉምን የሰረቀ ጉም ሲተን ይያዛል
በግፍ የገደለም በታሪክ ይቀጣል
ሺ ዝንብ በሰለፍም መሰብ መክፈት አይችል
ሳገሩ የማይሞት ሰው ባይወለድ ይቅር
ሁለት ሞት ሲመጣ እንዴን ግባ የማይል።

()

እኔና ጥላዬ ለሁለት ሰንጠጣ

መኖር አለን ማለት የማስመሰል ጣጣ
ሕይወቴን አጅቦ ሰውነቴ ቀፎ
ጥላዬም ሸሽብኝ እኔን ተጠይፎ።

()

የጀርመን አሳማ የአሜሪካ እርያ
የእንግሊዝ ከርከሮ አውራ የአውስትሪያ
ገንዘብ አለኝ ብሎ ሕጻናት ይደፍራል
ቀበቶ ሲፈታ ሁሉ ይነጣበታል።

()

የሰጠ ማደሪያ በማን ተወሰነ
ሰማይስ ከመራት መቼ ተላቀቀ
ትንሽ ሰው ትልቅ ሰው በምን ይታወቃል
መለኪያው የሆነው ልቡ በማን ታይቷል?

()

ተራራ መግፋቱ ጡንቻን ይጠይቃል
ያን አለት መሸከም ጉልበት ይፈልጋል
ፊትለፊት ግፍጫው ጎጂ በሆነበት
በዘዴ ይቀጥላል ብልህ ካወቀበት
ዘመን ተለውጦ ዛሬ ሌላ ሆኖ
ድፍረት ሆነ ብልህነት ካገር ሁሉ ጠፍቶ
ቀባሪ ሰው በዛ ሁሉ በቁም ሞቶ።

()

()

ድሮ የተማረ ለሀገር ይጠቅማል
ያኔ የተማረ ዘመዱን ይረዳል
የዘንድሮ ትምህርት ግቡ ተለውጦ
ተምሮ ማደንቆር ሆነ አሉ ተልዕኮ።

ወንዙን ለክተነው ድልድይ ሰርተንለት
ተሻግርን ቀልጥፈን ለዚያም ደርሰንለት
ድልድዩ ተሰብሮ ትውልድ ሚያገናኘው
ኩራት ታሪክ ሞተ አጥቶ ሚያሻግረው።

()

አላስቀው ብዬ ጥርሴ ረገፈ
አላይብህ ብለው ዓይኔም ዕውር ሆነ
ሀቅ አልሰማ ብለው ጆሮዬ ወደቀ
ተጠቃሚ ቢያጣ ሀሊናዬ ሞተ
ግለኝነት በዝቶ ልቤ ኮበለለ
ፍርሀት ባበዛበት ሐሞቴም ፈሰሰ
ዊስኪ ካቲካላው ገብቴን ጨረሰ
ያልነበረኝ አንጎል በሌለበት ቀረ።

()

የሩቅ ሀገር ፋኖ ሳይተኩስ ይገድላል
ተዋጉም እያለ ከትግሉ ይርቃል
ስንዴማ በማዶ ይመስላል በረዶ
ጉዳ የሚፈላው ሲታይ ጸሐይ ወጥቶ
ጉዳ የሚፈላው ሲታይ እሳት ነዶ።

()

ሰላም ነው መፍትሔው የለም በጠመንጃ
ማደራጀት ይቅደም የለም ተኩስ ያደራጅ
በሀገር እናተኩር የለም በአሜሪካ
ሁሉን እናሰባስብ የለም በየጎሳ
ሀኪሙ በዛና መናኛ ታጋዩ
አዋቂው በዛና ቋንቋው ልዩ ልዩ
ሀገሪቷ ሞተች ቆመው ሲወያዩ።

()

ዕድላችን ሆኖ ትግሉ ከሰመረ
ዕድለቢስ ሆነን ሕይወት ካልጫከን
ነገን መኖር ችለን ህልማችን ተሳክቶ
ዝምታን ለማድመጥ ነፍሳችን ታድሎ
መኖር የሚያረካን ሕይወት ገለጭ ሆኖ።

()

ሕይወት የለውጥ ሂደት ሁሌም ተቀያሪ
ትላንት ዛሬ ቢሆን መከራን ደጋሚ
ዛሬ ዛሬ እኮ ነው ራሱን የቻለ
ትላንት ዛሬ ቢሆን ከቶ ዛሬ አይደለ።
ግርግር ለሌባ ስደትም ለወሬ
የነበረ እምነት መቼ ይታያል ዛሬ
አይዞህ ባይ ቢባዛ በርታው ቢበረክት
ሁሌም ለብቻዬ ሀዘኔን ምትክዝ።

()

የሚታመን ጠፍቶ በቃሉ የሚረጋ
ጠፍቶ ለወገን ግዥ ላገር የሚዋጋ
ከፋ ዘመን መጥቶ ሰፊ ተበላሽ
የማይድን መሰለው በደም ካልቆሸሸ።

()

ተነጋግረን አብረን ተስማምተን አቅደን
ተራራ ልንገፋ በርታ አይዞን ብለን
ደስታን ልናሰፍን ምለን ተገዝተን
ተነጋግረን አብረን ተስማምተን አቅደን
እንስራ ማለቱን ሁላችን አቃተን።

()

እወዳት ነበረ ከልቤ ከነፍሴ
አፈቅራት ነበረ አብልጦ ከራሴ
ጊዜ ከፋ ሆኖ እሷንም ቀየራት
ታቅፈኝ የነበረ ልትነካኝ ቀፈፋት።
ስወዳት የነበር ድንገት ብትጠላኝ
የፍቅር ትርጉሙ በስተርጅና ጠፋኝ።

()

ልብማ ይሮጣል ፍላጎቱን ሊያገኝ
ምኞት ፈረሰኛ የማይሉት ቆየኝ
ጊዜ የሰጠው ቅል ድንጋይን ይሰብራል
ቅል ድንጋይን ሊሰብር ጊዜን ይጠብቃል
ልብማ ህልመኛ ሁልጊዜ ይሮጣል።

()

ፍሬውን አልበላን ተረፈን መዘዙ
ቃል ኪዳኑ እያለ ሀዘን ሆነ ትርፋ
ቃል እንዳይሰበር ሕይወት ምንጣፍ ሆኖ
ሙቱ እንባላለን ደጋግሞ ደጋግሞ።

()

ያ ቅዱስ ዓላማ ስንቱን ያሰለፈ
ያ ግዙፍ ቤታችን ስንቱን ያስጠለለ
እንዳልነበር ሆኖ ዛሬ ተወገዘ
የጠላቱስ ይሁን የቤተኛው ባለ ::

()

ለምን ሞቱ የሚል ጥያቄ የሚያነሳ
ፈላጊ ከመጣ ውብ አበባ ሚሻ
ንገፋት ወድቆ አልቋል ያገር ጽጌረዳ
ረገፍ በመንገድ ረገፍ በፈፋ
ቀርቶ በዝቶ ያለው እሾህ አሜኬላ ::

()

ልጆች ማልቀስ ትተው በላቅ ሲፈነዱ
ንጹሐን ብዙህን በደስታ ሲሞሉ
ሀገር በፍስሐ ደምቃ ስትፋፋ
ሞት ራሱ ሞቶ ሳይቀስፍ ሳይደነፋ
የሰማዕት ሕይወት ያኔ እንዲሁ አልጠፋ ::

()

ብዙ ሰዓት ጉዞ ዳገት ቁልቁለቱ
ቀን ተሌት ፈተና ትምህርት የማግኘቱ
የዛሬዎቹ ሰደለኛ ሆነው
ትምህርቱ አስተማሪው ሆኖ በደጃቸው
ውጣ ውረድ ቀርቶ መከራውም ጠፍቶ
ሁሉ ቀበጠ አሉ ትምህርትም ተጠልቶ ::

()

ግፍ ያስችላል ሲባል ዘመኑ አለፈና

ሞት ይሻለኝ ማለት ከምላስ ጠፋና
ተጎንብሶ መጫን መወቀጥ መረገጥ
ተወዶ ታቀፈ ተመርጦ መሰንበት ::

()

ጥቁር ተሸንሽኖ ቁንጥ ተበጅቶለት
ጠይም ቀይ ቀይዳማ ሚል ጌጥ ተደርጎለት
ማንነቱን ከዶ ሊነጣ ከጀለ
ማንም አልነገረው የነጭ ባሪያ እንዳለ ::

()

በጨለማ ዛሬ ዓይኖችንን ከፍተን
ከየተሬው ጫፍ ላይ ጎህ ሲቀድ ከታየን
ንጋትን ካልፈራን ለነገም ከታገልን
የዛሬን ጨለማ ድል እናደርጋለን ::

()

አጋልጡ ባይ ሲሄድ አጋልጡ ባይ መጣ
ሽብር ባይ ሲሄድ ሽብር ሌላ መጣ
ለገሰ መንግሥቱን ለገሰውም ተካ
አንድነት ቃል ሆኖ በገቢር ግንጠላ
የለውጡ ለውጥነት ምትህት ሆነና
ዛሬ ትላንት ሆኖ በአብዛኛው እይታ
ተፈልጎ ጠፋ ነገን የሚጠራ ::

()

ስንቱን የገደሉ ስንቱን ሰው የፈጁ
ዛሬ ተዘክረው በክብር ሲቀበሩ
ለፍትህ ለሀገር የሞቱት ተረስተው
ዛሬም እንደትላንት በዝምታ ታልፈው

ዛሬም እንደትሳንትተ ለሞት ጽዋ ታጭተው
አሳዛኝ ነው ይሄ አሳፋሪ ክስተት
የመቢያችን ታሪክ የሀገራችን ምጽት።

()

መከፈት ሲገባው የሚዘጋ ጆሮ
መታወር ሚመርጥ ዓይን ማየት እምቢ ብሎ
ጭራሽ ድፍን እንጎል ከማሰብ ተጣልቶ
እሪ በይ ሲፈለግ ምላስ ዝምን መርጦ
እጆችን እንስቶ አለሁ ማለት ፈርቶ
መቆጠርን ፈርቶ ሰው መሆንን ትቶ
ሕይወት አለኝ ይላለ በድን ሆኖ ሞቶ።

()

ከቶ ሰላቃተን ለእኛ ለእኛው መብቃት
በራሳችን መሥራት በራሳችን መኩራት
በሀገራችን መኖር ባለን ለእኛው መርካት
ለራሳችን በቅተን ለሌላውም መርዳት
የሚቻለን ሲሆን ሲሆን ሰላቃተን
ለፈረንጅ ተገዛን ውርደትን ተላብሰን።

()

የተወለድንባት ያደገንባት ምድር
ከብር እጂ ለእኛ ሕይወታችን ሳይቀር
ከቶ ማትደፈር ሞተን ሳንቀበር
የእናት እናት አኩሪ ህልው ለዘለዓለም
ሌላ ሀገር የለን ከኢትዮጵያ በቀር።

()

ኢትዮጵያ ሀገራችን ሆኖ ባለታሪክ
ሆኖ የምታኮራ ምርጥ ሀገር ጥንታዊት
ዜጎችዋ ታወሩ ሊሸሸዋት ተነሱ
ለፈረንጅ ሎተሪ ከብርዋን እየሸጡ።

()

ቅል ዋንጫ ቢሰበር በሌላ ይተካል
ወርቅ እንኳን ሲጠፋ በመደብ ይጌጣል
ሀገሩን ያጣ ሰው የት-እንዴት ይኖራል
ሀገር አልባ ኑሮስ ከሞት ምን ይሻላል?

()

ከሰደዱ ርቀው ከእሳት ግርፋቱ
የኖሩ በቅንጦት መከራን ሳይቀምሱ
ተጋብተው ተዋልደው ደህና የከረሙ
ከትግሉ ከሥቃይ ከቶው ያልተዋወቁ
መከራ ያየውን ደምቶ የሞተውን
ምንው ዛሬ ተቺ
ምላስ ጠንካሮች ህሊና አልባ ሰዎች
ከትግል የራቁ።

()

ዓመት በዓሉ ሆኖ የእነሱ ቤት ደስታ
ጠላ ጠጅ ብሩንደው በእነሱ ቤት ብቻ
ደስታ መደብ ወደ ከፍ ማለት እፍቅሮ
ከታች ያለው ቀረ ሀዘንን ታቅፎ
እርዛት ረሀብ ዕጣ ከፍሎ ሆኖ።

()

ለገዛ ሀገሩ ሙቱልኝ የሚለው
ከትግል ርቆ ጦር የሚሰብቀው
የዘንድሮ ሀበሻ ሁሉን አበላሸው
ለጊዜ ለራሱ ጊዜን እየሰጠው።

()

ውድ ዕቃ ከሆነ በሙዳይ ይያዛል
የወላጅ ቅርስ ካለም በክብር ይቀመጣል
የዘመናችን ሰው ነገሩ ግልብጥብጥ
ልቡን ያዘጋጃል
ቂም በክብር ሊያስቀምጥ።

()

በጊዜ ቆጠራ ብዙ ሕይወት ያልፋል
ሐሞት አልባ ዜጋም ግፍን ይሸከማል
የመኖር ትርጉሙ ከሞት ይቆራኛል
ድርስ ያልኖረ ሰው መቶ ቀን ይሞታል

()

የዘንድሮ ሀበሻ በጣም ተጃጃለ
የማንንት ምስጢር አልረዳው አለ
የዘንድሮ ሀበሻ ግራ የተጋባ
መንግትን ከጅሉ መጥቆሩን የጠላ።

()

ጳጳስ ቢባል ቄሱ ሁሉ ተባለሽቶ
የጠሙ ሀገጋት ድንገት ተለውጦ
ዘንድሮ ወያኔ ሁዳዴን ወደታል
የሰው ሥጋ በልቶ የእንስሳን ይጠማል።

()

የእኔው ለእኔ ሳለ በቂ የሚያረካ
የኅረቤት ሆኖ የልቤ ምርቃኖ
የራሴን በራሴ መኖሩ ሲቻለኝ
እንደእነሱ ልኖር ልፋቱ ገደለኝ።

()

አዎም አይመስለኛል ሳይሆናል እንዴታ
ሰጠ ሲሉት ቀሚ የዘንድሮ ቋንቋ
መሰለኝ ግድየለኝ አይሆንም ጨዋታ
ወያኔ ኢሕአዴግ አንድነት ግንጠላ
ተናገር እያሉ የምላስ ቆረጣ።

()

ጠመንጃ ጠብ መንጃ ቂምን ማራመጃ
ነድቶ ነድቶ አድራሽ ከመቃብር ቦታ
ጠመንጃ በድን-እንጨት
ጭራሽ በድን ብረት
ካጣ ግደል ሚለው ነፍስ አይታይበት
ካጣ ጠብ-ነጂ ሰው መግደል አይችልበት

()

ሀሊናማ ላለው ነፍሱ ጽዳት ሚሻ
ጸጸት ነው ፈጣኑ ከሥርዐት መዳረሻ
መጸጸት መቆጫት ወንጀል ማመን ከብዶ
ሀሊናዬ ንጹህ ማለቱ ተወዶ
ሀሊናዬ ንጹህ ማለቱ ቂንጥ ሆኖ
ወንጀለኛው በዛ ገሉ መካድ ገኘ።

()

የእህል ምርቱ በዝቶ ጥጋብ ባገር ሰፍኖ
ዜጋ ሁሉ ደልቶት ሁሉ ቆዳው ቀልቶ
ሁሉ ሲታይ ጤና አምርበት አልፎለት
ልቡ ግን ሲከፈት ጥላሽት ሰፍሮበት።

()

ጠዋት በላቅ ነግቶ ማታም በፈገገታ
ሁልጊዜ ጨዋታ ሁልጊዜ ደስታ
ትካዜና ሀዘን ድብርት የማይነካው
መቆጣት የማያውቅ መከፋት ያልነካው
የሁሉ ደስታ ሰው በየት ተወለደ
አለ ከተባለም ኢትዮጵያዊ አይደለ።

()

ድሮማ ድሮ ነው ዓላማ አስቀዳሚ
መራብ መጠማቱ ትግልን አጃቢ
ድሮማ ድሮ ነው ሞትን መድፈር ተራ
ለሀገር ለወገን መሰዋት ሚያኮራ
ድሮማ ድሮ ነው በደም ታጥቦ አለፈ
ዛሬ ሰውን ገላጭ ምላስ ብቻ ቀረ።

የመዋደድ ትርጉም የፍቅር ምስጢሩ
እኔን በአንተ በአንቺ ከልብ መተካቱ
በደጉ ቀን ሳይሆን ሲመጣም ያ ክፉ
ለፍቅር መቸነፍ እሷን ማስቀደሙ
ለፍቅር መረታት እሱን ማስቀደሙ
ሁሌም ማፍቀር በነፍስ መውደድ በየልቡ
ሁሌም ማፍቀር መውደድ ልብን ሳይቀይሩ

()

ብረት ተሸከመን በብረት ታንጸን
በብረት ለብረት ጸረ ብረት ሆነን
በብረት ተከብረን ብረትን አዋርደን
በብረት ዲሲፕሊን የላላን ወጥረን
በብረት ሞራል-ጽናት ጠጣሩን አቅልጠን
ድል የእኛ ብንለው ብረት አቸነፈን።

()

ሰማይና መሬት ከማን እጅ አደረ
አምላክ መቼ ሞተ መቼ ተቀበረ
እያለ ይዘፍናል ያወቀ የመሰለው
ምድር ከእግሩ ሲናድ ማመን እያቃተው

()

ከሚፋጁ ዓይኖችዋ ከዝምታ ላቋ
ከከንፈርዋ ውበት ከዚያ ድምጽ ቃናዋ
ከገዳይ ቁመና ከእንቁ ወርቅ ጠባይዋ
ትንሽ የቀመሰ ሞተ አሉ በፍቅርዋ።
የሰው ሰውነቱ ከመለያው አንዱ
አምጣ ወላጁን እናቱን መውደዱ
እናቱን የጠላ ወላጁን የረሳ
ገና ሳይቀበር ገህነም የገባ።

በግፍ የገደለ በግፍ የመተረ

በንጹሐንም ደም ራሱን ያጠበ

ዛረም ይከረፋል ነገም ይጠየቃል

ፍትህ ካላገኘ የሰው ደም ይጮሃል።

0

ታሪኩን የረሳ ቅርሱን የዘነጋ

የሞተላትንም ያልሰጠ ምስጋና

ጠላት ይገዛል ባሪያ አርጎ ቀጥቅጦ

ግን ሊያዝንለት ይሆን እሱ ራሱን ጥሎ

0

ከራስ ጋር ጨዋታ የዘንድሮ በሽታ

ሰሜ ሁሉ ጠፍቶ ተንቆ ሀበሺኛ

ለራሱ ተናግሮ ለራሱ ይመልሳል

አያዳምጥ ብሎም ራሱን ይወቅሳል።

ያገር ጆሮ ሁሉ በጋራ ተደፍኖ

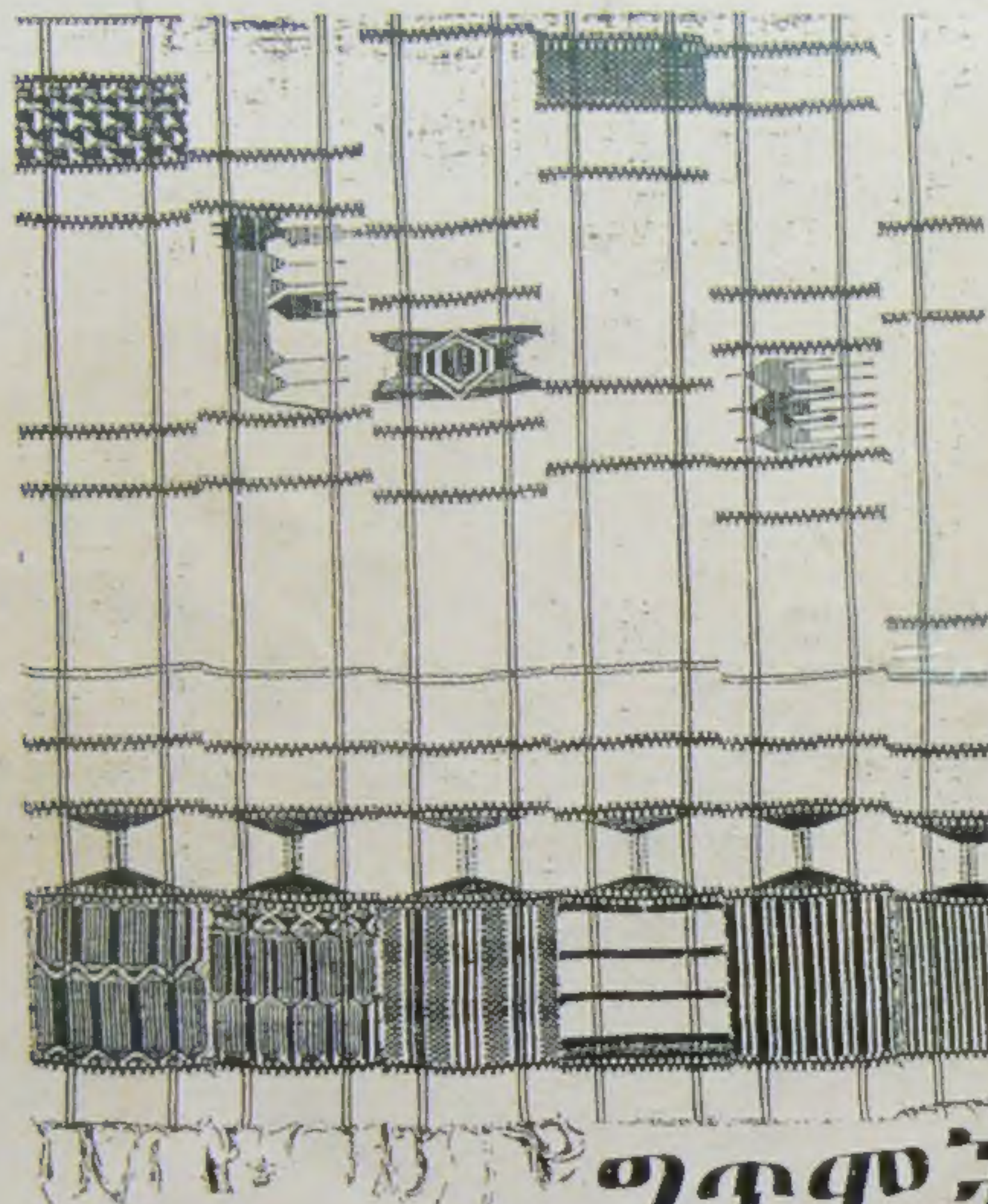
መናገር ፋይዳቢስ ቃልን ማርከስ ከቶ።

ላሰቲክ ቤት ሆኖልን ሩዝም እንጀራ

ሀገር ልትጠፋ ነው ሞተን ሞት ስንፈራ
።

ተፈጸመ

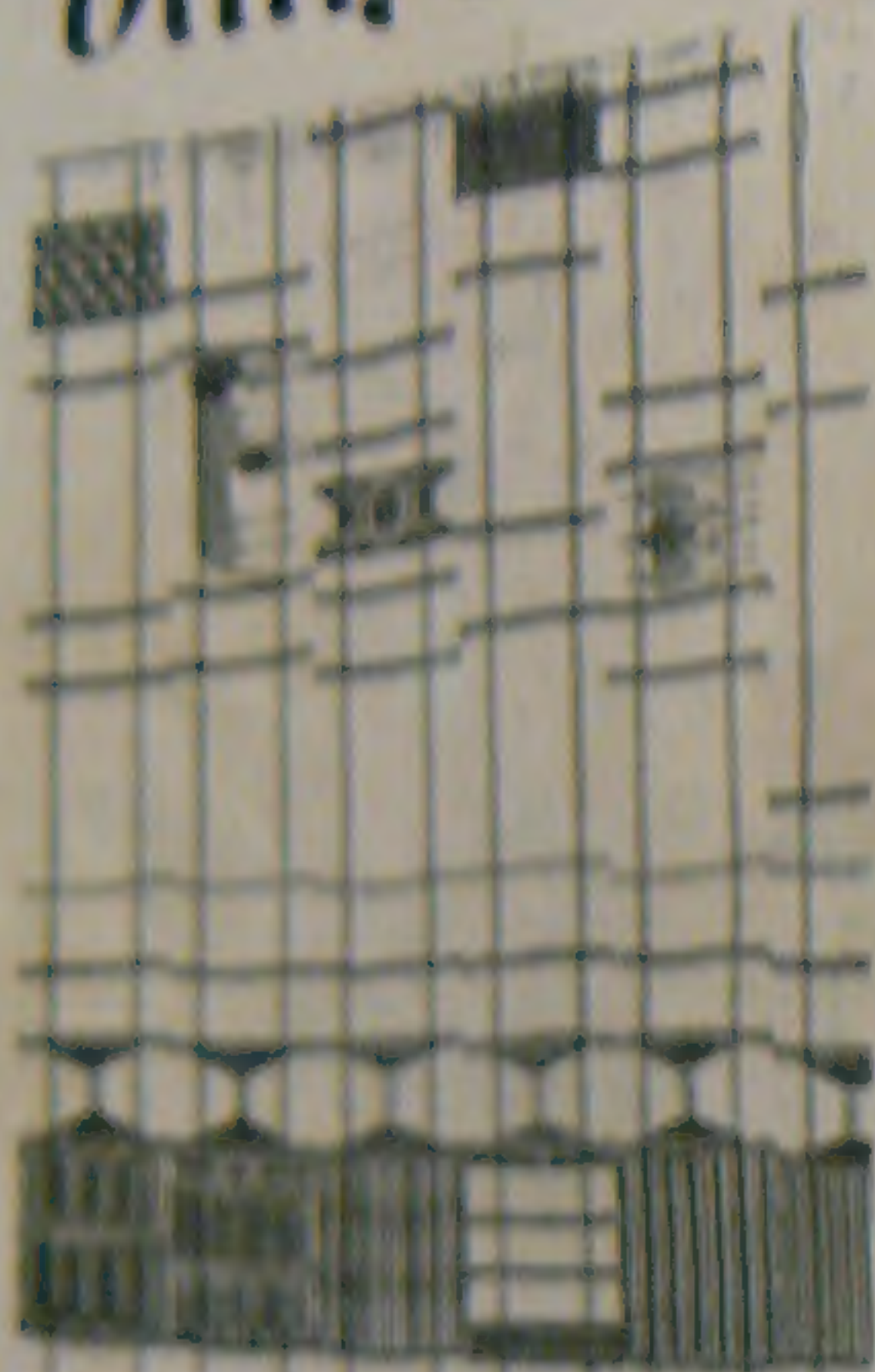
ᠮᠠᠨᠠ

ᠮᠠᠨᠠ

ᠮᠠᠨᠠ

ပဝါန.န

၇၇၇၇.န

ပဝါန န.န

ပဝါန.န

ပဝါန န.န